

AQUAE

Núm 37 - Març 2012

Revista Municipal de Caldes de Malavella

Inauguració de Cal Ferrer de la Plaça

SUMARI

- La biblioteca fa 20 anys
- Vols ser compostaire?
- Bases del Concurs de microliteratura
- Fotos del Carnestoltes i d'altres actes
- El geocahing a Caldes
- Entrevista a Ivan Balliu, futbolista que ha jugat amb el primer equip del Barça
- Economia: El Balneari Vichy Catalan
- Carrers: Can Solà Gros II (2a part)
- Noves seccions: "Els estudiants de Caldes" i "Història de Caldes"
- Retrats de caldens: "El carreter menut"
- 3a part de la ruta de les ermites
- I moltes coses més...

AQUAE

Anuncia't a l'Aquae a partir de 15€!

Si vols fer publicitat entre els caldenss, arriba una nova manera d'anunciar-te, molt econòmica i eficaç! Si et dones a conèixer a través de l'Aquae tindràs els següents avantatges:

- És un mitjà **gratuit**
- Té una tirada de **1.700 exemplars**
- Arriba a bona part de les llars de Caldes
- Té unes **tarifes molt econòmiques**, a l'abast de tothom

Si ets una empresa, un comerç, una indústria, un professional... anuncia't a la revista municipal de Caldes de Malavella. **És la millor manera de publicitar-te!**

Informa-te'n a l'Ajuntament de Caldes de Malavella (972 47 00 05).

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.700 exemplars GRATUÏTS.

Dipòsit legal: B-35.961/01

Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, C/Vall d'Ilobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (La Selva).
Telèfon 972 470 005

Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella.

Coordinació: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65

aquae@caldesdemalavella.cat

Consell de redacció: Salvador Balliu, Mercè Rossell, Albert Torrent, Xavier Amores, Feluca Díaz, Anna Macias, Oscar Planes, Eduard Rodríguez, Carmen Duran, Ramon Luque, Paula Brujats i Esther Domínguez.

Han col·laborat en aquest número:

Flavia B. Freire, Jordi Fernández, Pere Serrats, Ramon Torrent i Logroño, Club Excursionista Caldes, Dalmalum Aluminis, El talleret de cuina, Estètica Fais, Perruqueria nova imatge Caldes, Tintoreria Mercader, Trini fruit i verd i Verd angel, sc (xerojardineria).

Disseny i maquetació: Xavi Amores

Agraïments: Entitats culturals, esportives, escoles, instituts i AMPES.

Fotos: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65 -

info@alberttorrent.cat

Foto de portada:

Albert Torrent i Amagat

Contacte per suggeriments i lliurament de material:

aquae@caldesdemalavella.cat

Impressió:

Anman Gràfiques del Vallès, S.L.

Hi col·labora:

Diputació de Girona

Ja podeu inserir publicitat a l'Aquae

Qualsevol empresa o professional que vulgui incloure publicitat a l'Aquae ja ho pot fer a partir d'aquest número ja que la Junta de govern ha aprovat els preus públics que regeixen la contractació d'anuncis en aquesta revista. S'obre doncs d'aquesta manera la possibilitat de fer publicitat en un mitjà gratuït que té una tirada de 1.700 exemplars i que arriba a bona part de les cases de Caldes de Malavella. L'equip de govern ha proposat unes tarifes molt raonables a partir de només 15€ a l'abast de tothom qui tingui interès per anunciar-s'hi. Les possibilitats són diverses i passen des de publicar un anunci a pàgina sencera fins a fer publicitat d'un quart de pàgina. Una altra opció és fer articles d'interès general a pàgina sencera o col·laboracions breus a la secció de Consells pràctics. De moment, en aquest número, s'hi han acollit dos comerços que des de fa diversos números ja col·laboren amb la revista i serà en el proper número de juny quan s'estendrà la possibilitat d'incloure anuncis a totes les empreses, comerços i professionals. La implantació de l'Aquae i la seva acceptació entre els caldens representa una excel·lent possibilitat de donar-se a conèixer a la població caldenca. Animem a tothom qui tingui interès en contractar publicitat que se n'informi a l'Ajuntament. Les tarifes són més que interessants.

La inauguració de Cal Ferrer de la Plaça

En un altre àmbit, en aquest número us parlem de la inauguració de Cal Ferrer de la Plaça. De moment acull l'Àrea de Turisme, la de Promoció econòmica i la de Cultura, a més d'una sala polivalent, el vestíbul, el pati exterior i uns serveis. Resten a l'edifici diverses estances que tant de bo es puguin habilitar en un termini no gaire llarg, encara que sabem que la situació econòmica no és la més pròpia.

Aquest edifici cèntric és una referència per al municipi pel seu valor històric i també per la millora dels serveis que oferirà al ciutadà. Estem d'enhorabona, doncs. En les primeres pàgines de l'Aquae fem un cop d'ull a l'edifici i repassem els actes que es van celebrar amb motiu de la seva inauguració i dels 20 anys de la Biblioteca.

**Albert Torrent i Amagat,
coordinador de l'Aquae**

El racó d'en Sebastià

I després de nadal, què?

Tant de pressa com ha passat l'estel anunciador del Nadal, s'han esmunyit totes les festes nadalenques. I ara què?, em preguntava. Doncs ara queda el que hi ha. Hem envellit un any notòriament. Però saltant 50 anys enrere ens trobem amb el que vàrem ser, fer i sentir. Sorpren veure que som el que vàrem ser, sols que ara estem maquillats pel mateix temps transcorregut, amb el consegüent desgast per la fricció. La vida que ens ho ensenya tot i que pocs ho aprenem. És com un laberint del qual només els il·luminats coneixen la sortida. Penses amb tots els que érem i ben pocs hem continuat deixant petjada. Quan llegeixo que un amic ens ha deixat, voldria no assabentar-me'n per estalviar-me el punyent dolor consegüent. El dolor físic fa mal, però l'espiritual trenca el cor. Amb tots havíem estat amics i amb tots teníem bona companyonia. Penso que he tingut pocs amics però molta amistat i això em fa molt feliç. Es pot ser feliç sense talent però no sense passió. Admiro tot el món que ens envolta, amb la sardana inclosa.

L'amor és l'únic llenguatge al qual no calen paraules. Diuen que la felicitat és un instant i en una vida n'hi ha molts, d'aquests instants, perquè tota persona assenyada té assegurada una porció de felicitat i els assenyats són els que estimen amb bogeria. Naixem buits per omplir-nos de bons sentiments, amor, passió i amistat. Viure amb l'ànima buida no ens condueix a enlloc i tots seguim la corrent de la vida, però són pocs els que l'afronten. Els més valents veuen i temen el perill, però segueixen avançant. Davant d'un fet heroic es pot mentir amb paraules, però mai amb els ulls. Hauríem de donar-ho tot a ulls clucs, per poder rebre una mica amb els ulls ben oberts. Si algú tira un vidre a la sorra de la platja, que sempre hi hagi algú que s'ajupi a collir-lo. Aquests pensaments resumeixen el que ens hauríem d'afrontar durant aquest any 2012. Deixem-nos portar pel nostre instint de bonhomia i serem feliços tot l'any i els venidors.

Sebastià López. sebastia@caldesdemalavella.cat

Serem independents!!!

Hola amics, a Catalunya hi ha un augment constant de l'esperit independentista "despertat" arran de la consulta d'Arenys de Munt del 13 de setembre de 2009. A Caldes també vam fer la nostra, en aquest cas, el 25 d'abril de 2010 amb la participació d'uns 900 caldens. Des de la consulta d'Arenys i fins avui, la gent del Caldes Decideix hem treballat dins d'aquest moviment social, tant en l'àmbit comarcal com nacional amb l'objectiu d'assolir un dia l'estat propi. Per arribar-hi cal fer molts actes arreu del país i un bon exemple en va ser la setmana del 4 al 12 de febrer passat on en terres gironines hi vam celebrar diferents mostres de cultura catalana (ball de bastons, sardanes, grallers, gegants, castellers, manaies etc...) i on diversos veïns de Caldes van participar a títol personal. Quina gran festa cultural!!! Moltes gràcies.

Han estat molts mesos de treball, tot per poder constituir l'Assemblea Nacional Catalana el dissabte 10 de març passat, que té per objectiu la conscienciació i mobilització de la majoria de catalans per aconseguir, de forma pacífica i democràtica, una Catalunya políticament justa, socialment lliure i econòmicament pròspera. Catalunya accedirà a aquesta independència exercint el dret d'autodeterminació nacional reconegut i proclamat pels Pactes Internacionals dels Drets Humans de les Nacions Unides del 1966 i pels altres instruments i la jurisprudència emesos d'aleshores ençà, en el mateix sentit, per les diferents instàncies internacionals i europees.

Per poder dur a terme els propòsits, s'han creat assemblees territorials locals. A casa nostra, el 23 de setembre passat es va constituir Caldes de Malavella x la independència, amb l'assistència de 31 persones. Tres dies després ja vam presentar a l'Ajuntament una proposta de moció al ple municipal, perquè Caldes se sumés a l'Associació de Municipis x la independència i el 30 de gener passat es va aprovar la nostra proposta. Des de Caldes de Malavella x la independència, seguirem treballant amb seny per recuperar amb les urnes allò que un dia ens van treure amb les armes. La nostra llibertat!!!

Caldes de Malavella x la independència (Secció local de l'ANC)

Sebastià López. sebastia@caldesdemalavella.cat

L'apartat Tribuna Oberta dona veu als caldens que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol qüestió. Els escrits no superaran les 300 paraules. Els interessats en participar-hi cal que ens enviïn els textos a aquae@caldesdemalavella.cat i que ens facilitin el nom, cognoms i el DNI.

Inauguració de la reforma de Cal Ferrer de la Plaça i celebració dels 20 anys de la Biblioteca

El diumenge 12 febrer es va inaugurar la restauració de “Cal Ferrer de la Plaça”. L'edifici es converteix en un centre on es desenvoluparan diverses àrees: la de Cultura, la de Turisme i la de Promoció Econòmica, amb els tècnics Pep Cases i les administratives Regina Gispert i Jennifer Costa, respectivament.

Cal Ferrer de la Plaça és el nom popular que rep la magnífica edificació, adossada a la muralla, just al costat d'on hi havia hagut l'antiga porta d'entrada a la població de Caldes. És un casal d'origen medieval, amb elements arquitectònics destacables. En diferents fases s'ha anat restaurant la coberta, l'estructura interna, se n'han consolidat els interiors, s'ha adequat l'Oficina de turisme, els serveis, el vestíbul, la sala polivalent i el pati.

Aquest és doncs un nou espai per als caldens que, a més de comptar amb l'Oficina de Turisme, ofereix a tota la població els serveis de Promoció Econòmica, Cultura, així com diversos espais a cobert i a l'aire lliure per fer realitzar activitats diverses.

La inauguració va comptar amb la presència de la directora de l'Oficina de Turisme de Catalunya a Girona, Caterina Costals i del president

de l'Associació de Turisme la Selva, Jordi Orobitg, així com de l'Alcalde de Caldes de Malavella, Salvador Balliu, regidors del consistori i el rector de al vila, mossèn Àngel Pagès.

📷 Acte d'inauguració. Al micròfon, Salvador Balliu. En segon pla, d'esquerra a dreta, Mercè Rossell, Gemma Alsina, Àngela Maria Frigolé, Caterina Costals i Jordi Orobitg. A la dreta, Àngel Pagès.

📷 El públic assistent i el conductor de l'acte, Mateu Ciurana

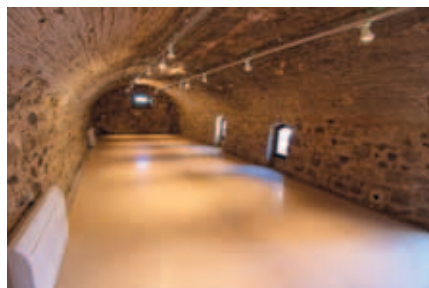
📷 Baixos de l'Oficina de Turisme

📷 Primera planta de l'Oficina de Turisme

📷 El vestíbul

📷 La sala polivalent

📷 Façana de Cal Ferrer per la banda de l'Oficina de Turisme

El pati

L'administrativa de Promoció econòmica, Jennifer Costa, la de Turisme, Regina Gispert i el tècnic de Cultura, Pep Cases.

La reforma de Cal Ferrer de la Plaça va coincidir amb la celebració dels 20 anys de la Biblioteca Municipal Francesc Ferrer i Guàrdia. Per aquest motiu, l'Oficina de Turisme i la Biblioteca van organitzar durant el cap de setmana del 10 al 12 de febrer tot un seguit d'activitats que, amb el títol d'"El gust de la paraula", tenia com a objectiu promoure la cuina local i, lligant-ho amb la literatura gastronòmica, incentivar la lectura per grans i petits.

L'acte que va encetar la celebració va ser la Vinoteca, amb un tast de vins, la lectura de poesia i un pastís d'aniversari de la Biblioteca. Tot seguit, el grup selvatà May Chronicles va oferir un concert dins de la mateixa Biblioteca.

Foto: Mila Hernández . La Vinoteca.

El dissabte els més menuts van participar en un taller de pa termal que es van poder emportar cuit al migdia. Entremig, en Joan Ferran va oferir-los l'espectacle "Contes gastronòmics".

El pastís dels 20 anys.

Degustació musical

A la tarda, la cuinera Ada Parellada i el poeta Marc Romera van fer dues conferències a la sala polivalent de Cal Ferrer de la Plaça en què la poesia i la gastronomia van estar sempre presents. Acabades les xerrades, els ponents juntament amb l'àvia Remei i l'Albert Mestres van signar llibres seus. Tot seguit, al pati de Cal Ferrer de la Plaça, el col·lectiu de cuiners de la Cuina Termal de Caldes de Ma-

El taller de pa termal

El conta-contes Joan Ferran

lavella va mostrar l'elaboració de 3 plats amb els cigrons i l'aigua termal com a protagonistes i en van oferir una degustació.

Va arribar el torn del concurs "Els millors plats de sardines i arengades" amb un notable èxit de parti-

cipació ja que s'hi van presentar 13 plats. Formava part del jurat "L'Àvia Remei", Ada Parellada, Albert Mestres i una representant de "Les Cuineres de Sils".

Conferència d'Ada Perallada

Signatura de llibres

Demostració de cuina termal

El primer premi del concurs va ser per a Anna Macias, amb el plat "Mousse d'escalivada amb cor d'arengada, muselina d'all a l'estil de l'avi Miquel i bunyols despentinats per la tramuntana".

El segon va ser per a Les Fernández (Montse Fernández i Margarita Fernández), amb unes "Migas de verema amb raïms i arengades".

El tercer premi va ser per Josep Canaleta Roca, amb una "Llesca du pain avec de la tomate à prendre avec du thon aromée à l'aragade".

A part dels plats guanyadors se'n varen presentar amb noms tant suggeridors com: "Blinis de cigrons amb arengada confitada en oli de menta i pebre verd", "Guàrdia Civil amb mongetes de l'ull viu", "Coca misteriosa" o "sardines en escabetx estil madamme".

📷 El jurat del concurs

📷 El plat guanyador

📷 La guanyadora, Anna Macias

📷 Les finalistes, les Fernández

📷 El tercer classificat, Josep Canaleta

Seguidament es va servir un plat d'arengada amb raïm i cava. Els més menuts no en tenien prou i una trentena van passar tota la nit a la Biblioteca, hi van sopar i van escoltar la conta-contes "La perleta i els mitjons" abans d'anar a dormir.

L'endemà diumenge va començar amb energia gràcies a un esmorzar popular de promoció de productes caldens. Seguidament va iniciar-se

una visita guiada pels principals llocs turístics d'interès a càrrec de l'Associació de guies turístics de Girona. Acabada la ruta va començar l'acte protocol·lari d'inauguració de l'Oficina de Turisme i de la resta de dependències de Cal Ferrer de la Plaça.

📷 Arengada amb vi i cava. Autoria: Sergi Mir

📷 La conta-contes "la perleta i els mitjons"

📷 Els menuts, poc abans d'anar a dormir

📷 Esmorzar popular

📷 Visita guiada

VISITES GUIADES

L'oficina de Turisme, ha organitzat un programa de visites turístiques guiades, amb l'objectiu d'apropar els visitants que aquests dies són de visita al municipi, al patrimoni, la cultura i a la història de Caldes de Malavella.

Gràcies a aquestes rutes, que es fan a peu, el visitant podrà gaudir dels carrers de la vila, així com conèixer els espais patrimonials més destacats com les Termes Romanes, les àbsides romàniques de l'Església parroquial, les cases modernistes, el Castell de Caldes i la muralla medieval, entre d'altres.

Els itineraris guiats s'han fet tots els diumenges de març i també es faran, de moment, tots els diumenges d'abril, esperant que l'activitat es mantingui estable en els mesos següents.

Per a gaudir d'aquests recorreguts cal fer una inscripció prèvia a l'Oficina de Turisme situada a Cal Ferrer de la Plaça (C/Vall-llobera, s/n). Preu: 3 eur./pax. Més informació: Oficina de Turisme · Cal Ferrer de la Plaça C/Vall llobera, s/n. Telf: 972 48 01 03

a/e: turisme@caldesdemalavella.cat

La Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia fa 20 anys

La Biblioteca Municipal de Caldes fa 20 anys i els aniversaris serveixen, primer de tot, per adonar-nos del pas inevitable del temps. Per un moment ens permetem parar la nostra activitat, mirar enrere i veure com érem, com som i com volem ser.

La revolució tecnològica

En aquesta mateixa revista, ara fa cinc anys, us parlàvem de l'evolució de la Biblioteca des que vam obrir l'any 1992. Era i és obligat parlar de la revolució tecnològica que ha permès que aquelles illes solitàries que érem les biblioteques públiques es convertissin en un gran arxipèlag molt ben comunicat. Unes connexions que, de mica en mica, han esdevingut imprescindibles.

Treballem en xarxa i això és un gran pas endavant per oferir un servei de qualitats als usuaris de Caldes i als de tota la Xarxa de Biblioteques de Catalunya en general.

El préstec interbibliotecari

El préstec interbibliotecari n'és un bon exemple. Ja fa temps que el fons de la biblioteca no es limita únicament als llibres o altres documents que hi ha als prestatges. Ara el fons és comú i podem demanar el que

necessiteu en un temps relativament curt. Aquesta tecnologia ha permès la creació d'un catàleg col·lectiu virtual obert a tothom: l'Argus, un espai digital que permet a l'usuari saber on està el llibre, disc o pel·lícula que busca, renovar-se el material ell mateix i controlar els llibres que ha agafat en préstec. Des del web de la biblioteca municipal hi podeu accedir.

El web

Un altre projecte en el que estem treballant està relacionat també amb el web, un espai virtual que ens ofereix el Servei de biblioteques de la Diputació de Girona. Allà hi podeu trobar totes les novetats de la biblioteca, l'agenda d'activitats i altres informacions bàsiques. Un dels seus apartats és el dossier de premsa. Aquí hi pengem tot el que va sortint als mitjans de comunicació relacionat amb

📷 Els primers anys de l'Hora dels contes

Caldes. El nostre objectiu és entrar totes les notícies que ja veníem recollint des de que vam obrir i que teníem en paper i penjar-les al dossier, de tal manera que es pugui consultar qualsevol notícia apareguda sobre Caldes des de l'any 1992 fins ara i que aquesta recerca, a part de cronològica, es pugui fer també temàtica, a partir de paraules clau que anem introduint. És una tasca laboriosa però que creiem que pot ser molt útil.

El Club de lectura

Una altra novetat d'aquests últims cinc anys ha estat la creació del bloc del club de lectura. En el text que vam publicar on celebràvem els

📷 Visites escolars en els primers anys

📷 "De què va?", el març de 1998.

📷 Visites escolars en l'actualitat

📷 Sons de l'Univers, febrer de 2011

📷 Premis Medi Ambient, any 1998

📷 Maria Rodés en el Glopets de 2011

📷 Concert d'Élena, en el Glopets de 2011
quinze anys, anunciàvem la creació d'aquest grup de persones que ens trobem per parlar del que llegim, i també per sopar i fer petites escapades literàries. Ha estat una iniciativa molt enriquidora i encara ho serà més. El bloc ens permet comentar les lectures abans i després de la trobada, ampliar la informació sobre el llibre i l'autor i mil possibilitats

més que intentem no desaprofitar. No cal inscripció i està obert a tothom.

El punt de lectura de Can Solà i els Glopets

També hem obert un petit punt de lectura a Can Solà amb tots els serveis de la biblioteca: préstec, connexió a internet, lectura, etc. Un espai encara desconegut per la majoria de residents de la urbanització i que volem promoure en els propers mesos. De l'espai exterior, el Jardí d'en Pere Vidal, on fem els concerts i les activitats d'estiu, ja us n'hem parlat en altres ocasions i no ens repetirem. Són els Glopets d'estiu. Per l'es-

cenari han passat alguns dels millors artistes de l'escena musical catalana.

Un munt de projectes

En vint anys es poden fer moltes coses. A part del servei diari al públic, tenim projectes molt consolidats com les visites escolars, el concurs de microliteratura o el club de lectura. Altres en fase de promoció i consolidació com el punt de lectura de Can Solà, els Glopets, el dossier de premsa virtual i l'edició anual de l'activitat "El gust de la paraula". I també tenim altres projectes que ronden pel nostre cap i que tard o d'hora ens agradaria tirar-los endavant com el club de lectura juvenil, programes de formació per adults, etc...

Anem fent camí.

Mercè Barnadas Serrallonga
Bibliotecària

📷 Charlie el mag, el juliol de 2011

Vols ser compostaire? Tot són avantatges!

L'Ajuntament de Caldes de Malavella va iniciar l'any 2008 una campanya, conjuntament amb el Consorci Mediambiental de la Selva, anomenada "Fes el teu adob, fes-te compostaire".

Actualment hi ha 83 famílies de Caldes que fan compostatge casolà, és a dir, es generen el seu propi adob de qualitat a partir de les restes vegetals i de menjar que generen a les seves llars. A més dels beneficis ambientals que aquest fet suposa, els compostaires poden beneficiar-se d'una bonificació d'un 15% sobre la taxa d'escombraries.

En què consisteix el compostatge?

El compostatge és un procés natural realitzat per una sèrie de microorganismes que es troben a la matèria orgànica i que dona com a resultat un adob natural i ric en nutrients, molt semblant a la terra vegetal. Gairebé la meitat del pes de la nostra bossa d'escombraries és matèria orgànica; es tracta d'un residu fàcilment reciclable, que de fet tradicionalment s'ha reciclat en els femers de les cases de pagès. Els compostadors estan dissenyats per facilitar aquest procés: depenent de l'època de l'any (a l'hivern s'alenteix el procés) obtindrem el nostre adob després de 3-6 mesos, d'una forma neta i controlada, tot contribuint a reduir

els residus destinats a l'abocador i l'ús de fertilitzants químics.

Què podem compostar per obtenir un bon adob?

Per al bon funcionament del compostador hem de posar-hi la mateixa quantitat de matèria humida (restes de cuina, fulles verdes, restes de l'hort,...) i matèria seca (branques, fulles seques, serradures,...). El compostador admet restes de fruita i verdura, restes de carn i peix, closques d'ou i fruita seca, pa sec, marro de cafè i restes d'infusions, taps de suro, flors i plantes, ossos, espines i closques de marisc, paper de cuina i tovallons de paper, restes de poda triturades, fullaraca, gespa, branques i pinyes, palla, serradures, pinyes i pinassa, etc. Cal evitar llençar-hi pols d'escombrar, burilles de cigarreta, excrements, cendres, terra i tota mena de productes inorgànics i no biodegradables.

Per afavorir el procés només caldrà remenar el material un cop per set-

mana, que no estigui ni massa sec ni massa moll i que la barreja sigui esponjosa. Quan el compost faci olor de terra de bosc, tingui un color marró fosc o negre i estigui a temperatura ambient, ja estarà madur i el podrem utilitzar a l'hort o al jardí.

Què heu de fer per tenir el vostre propi compostador?

L'Ajuntament encara disposa de compostadors de dues mides (400 i 700 litres). Adquirir-los i passar a formar part de la xarxa de compostaires és molt senzill: Cal dirigir-se a l'Ajuntament, signar un full de compromís, pagar una fiança de 20 o 40 € (segons la mida del compostador) que serà retornada al cap de dos anys d'ús, i un tècnic del Consorci Mediambiental de la Selva us durà el compostador a casa i us n'explicarà el funcionament.

Per a més informació podeu contactar amb el Consorci Mediambiental de la Selva al telèfon 972842161 (extensió 6) i a l'adreça electrònica compostatge@selva.cat. També podeu trucar a l'Ajuntament al telèfon 972470005.

Tots aquells compostaires registrats als que ja se'ls ha realitzat el retorn de la fiança, poden demanar la bonificació de la taxa d'escombraries de l'any en curs mitjançant una instància a l'Ajuntament, tal com contemplen les Ordenances Fiscals (la sol·licitud es pot fer durant tot el període 2012 i les bonificacions són anuals, de caràcter pregat i caldrà comprovació prèvia del bon ús del compostador per part de l'Ajuntament).

En Josep Miquel és un dels caldens que tenen compostador.

Bases del 9è Premi de Microliteratura Joaquim Carbó

Les persones interessades ja podeu presentar fins al 14 d'abril els textos per participar en el 9è Premi de Microliteratura Joaquim Carbó.

L'extensió de les obres no ha de ser superior a les 300 paraules i entremig hi ha de constar la paraula "Praga", en homenatge al llibre "Testament a Praga", obra de Teresa Pàmies, l'escriptora homenatjada enguany. Aquí en teniu les bases:

1. Per a textos de creació literària (conte, relat, aforisme, poesia, bonsai de paper...), escrits en català i d'una extensió no superior a 300 paraules. Han de ser originals i inèdits. Com a màxim es podrà presentar una obra.

2. Els textos són de tema lliure, però han de contenir el mot clau per a l'edició d'aquest any que és "Praga".

3. Tres categories:

A. Infantil (de 9 a 12 anys).

B. Juvenil (de 13 a 17 anys).

C. Adults (a partir de 18 anys).

4. Premis:

A. 8 premis per a la categoria infantil -lots llibres per valor de 100 € (4 primers premis) i de 75 € (4 accésits).

B. 2 premis per a la categoria juvenil -lots llibres per valor de 120 €.

C. 2 premis per a la categoria d'adults -250 € per al millor text i 200 € per al millor text d'àmbit local.

5. Les obres s'han d'enviar, abans del 14 d'abril, a la Biblioteca Municipal Francesc Ferrer i Guardia, c. Llibertat, 6.-17455 Caldes de Malavella, o per correu electrònic a biblioteca@caldesdemalavella.cat.

6. El format dels textos ha de ser DIN A-4, escrit amb ordinador o a màquina per una cara. En la categoria infantil els textos es podran presentar de forma manuscrita. Als originals no podrà constar el nom de l'autor i hi haurà d'aparèixer un pseudònim. Caldrà adjuntar-hi un sobre tancat, a la part exterior del qual figurarà el títol del treball, el pseudònim i la categoria en què participa. A dins del sobre hi constaran les dades personals de l'autor (nom i cognoms, adreça, telèfon, data de naixement...). Si el text es trameta per correu electrònic cal que els treballs estiguin en un arxiu adjunt de Word sense les dades personals i amb pseudònim; les dades personals es faran constar en el cos del missatge.

7. El jurat estarà format per persones vinculades al món de les lletres i al món de l'ensenyament. La composició del jurat es farà pública el dia del veredict.

La presentació de treballs al concurs pressuposa l'acceptació de les bases.

El Premi està organitzat per l'Ajuntament de Caldes de Malavella, la Biblioteca Francesc Ferrer i Guardia, el SES Caldes, l'Escola Sant Esteve i l'Escola Benaula. Compta amb el suport de les AMPA del SES Caldes, de l'Escola Sant Esteve i de l'Escola Benaula; de les llibreriers Solés i TAU, de Caldes FM, de les Biblioteques públiques de Catalunya i de la Diputació de Girona.

Per a més informació:

Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Caldes de Malavella

Tel. 972 47 00 05

[a/e cultura@caldesdemalavella.cat](mailto:a/e_cultura@caldesdemalavella.cat)

Biblioteca Municipal Francesc Ferrer i Guardia

Tel. 972 47 23 50

adreça electrònica:

biblioteca@caldesdemalavella.cat

 Els guanyadors de l'any passat.

L'Ajuntament, amb la cuina de Caldes

L'Ajuntament s'ha marcat com a un dels objectius de promoció turística de Caldes reforçar la marca de "cuina termal" i fer créixer d'aquesta manera l'interès dels visitants per la cuina dels restaurants del municipi. De la trobada de l'Alcalde amb els restauradors de Caldes el 20 de gener passat (foto) va sorgir el compromís del consistori per fomentar la cuina del nostre municipi. Fruit d'aquest compromís, els cuiners de Caldes van fer una demostració de cuina termal durant els actes d'inauguració de Cal Ferrer de la Plaça com ja hem vist anteriorment.

Una altra línia de promoció és l'edició d'una guia de l'oferta de bars i restaurants que té el municipi, disponible a l'Oficina de Turisme i que

es lliura a les persones que assisteixen a les visites turístiques o en Fires i celebracions. Ambdues parts

tenen la intenció de continuar col·laborant per reforçar l'interès dels visitants a tastar la cuina de Caldes.

Recaptacions de la Marató de TV3, de Càritas i de la Creu Roja

Aquestes són les xifres de la recaptació dels diferents i variats actes benèfics que es varen fer durant l'època de Nadal a Caldes:

Marató

- Xocolatada solidària i sorteig de panera del Club Patí Caldes: 474,80 €
- Cantada de Nadales de la Colla Gegantera de Caldes: 165 €
- Tastet d'escudella de Nadal a càrrec del bar Tèrmic i la Societat Gastronòmica de Caldes: 435 €
- Subhasta de quadres per part de

l'Ajuntament: 125 €

- Quina del Club Volei Joves Caldes: 3.183 €

- Festival del Club Patinatge Artístic Caldes: 220 €

- Casal d'avis de la Casa Rosa: 51,30 €

Total recaptat per les entitats caldenques: 4.654,10€

Campanya de recollida de joguines de la Creu Roja de Llagostera

Es van recaptar regals per a 28 nens i 27 nenes.

Càritas

Gran caga tió Solidari de les escoles:

3 L de llet, 35 kg d'oli, 55,25 Kg de llegums, 1,84 Kg de peix, 6 pots de tomàquet, 38 Kg d'arròs, 28 Kg de sucre, 2 Kg de farina, 12,25 Kg de pasta i 2,75 Kg d'altres productes.

El tastet d'Escudella del pub Tèrmic i la Societat Gastronòmica de Caldes.

El Club Patí Caldes i la Colla Gegantera

La quina del Club Volei Joves Caldes

Gran caga tió solidari de la Parròquia de Sant Esteve:

8 L de llet, 18 Kg d'arròs, 13 Kg de sucre, 10 Kg de sal, 6,5 Kg de pasta, 33 L d'oli, 8,250 Kg de productes diversos, 12,5 Kg de llegums, 26 llauanes de peix, 5 pots de paté.

Gran caga tió solidari de l'Associació de Comerç i servei de Caldes:

8 L d'oli, 30 Kg d'arròs, 3 Kg de sucre, 7 Kg de sal, 35 paquets de pasta, 4 L de llet, 20 Kg de grana, 11 torrons, 3 L de brou, 2 pots de tomàquet i 5 Kg de farina.

El Tió solidari de l'Associació de Comerciants de Caldes

Exhibició del Club Patinatge Artístic

DONACIONS D'ÒRGANS I TEIXITS

Fa uns dies, en un Telenotícies, van fer públic que el nombre de donants d'òrgans havia crescut des de La Marató del desembre passat.

Penso que el fet de parlar-ne cada dia fa que es converteixi en un tema de moda però també penso que cal reflexionar una mica perquè aquest tema romangui en el nostre pensament sempre i que si en algun moment hem de recuperar-lo, siguem capaços de decidir ràpidament.

Segons la Llei Catalana, tots som donants però sempre s'ha respectat la voluntat de la família i si aquesta es nega a donar òrgans i teixits, els metges ho accepten. Recordo les paraules del doctor Manito de l'Hospital de Bellvitge explicant en un programa de TV3 on jo també hi era, que s'havia trobat més d'una vegada perdre un pacient que necessitava un cor mentre unes quantes plantes més avall hi havia una persona morta totalment compatible, només pel fet que la família s'havia negat a donar-lo.

Jo només vull preguntar-vos: no penseu que els vostres òrgans estarien molt millor en un altre cos donant-li vida que cremats o enterrats al cementiri degradant-se?

Doncs bé, no hi ha excusa per a ningú, de cada persona, a part de la pell, ossos i altres teixits com les còrnies; es poden aprofitar el cor, el pàncrees, dos ronyons, dos pulmons, el fetge...

No penseu que en un cos mort pot haver-hi encara molta vida? Això sí, cal que ho deixeu ben clar als vostres familiars i, en aquell moment tan complicat que s'ha de prendre una decisió immediata, segur que no en dubtaran!

Carme Barceló i Dordal.

600 atletes participen en el 21è Cros de Caldes de Malavella

El nostre municipi va acollir el 18 de desembre passat el 21è Cros de Caldes de Malavella, per on van passar més de 600 atletes de diferents edats. Els guanyadors de la catego-

ria sènior van ser Mari Carmen González (CA Laietana) en categoria femenina i Manuel Salvador (ISS Hospitalet).

La competició també formava part del circuit català de cros de categoria cadet, juvenil i júnior. En cadet masculí es va imposar Mouad Mbarki (CA Granollers), en júnior masculí, Brahim Fateh (ISS Hospitalet) i en juvenil, Mohamed Zarhouni (Atletisme Gavà). En categoria feme-

Autoria: Foto extreta de la Galeria de l'Escola Benaula. **nina, Najwa Chouati (CA Manresa) va guanyar en la categoria conjunta cadet – juvenil mentre que en júnior femení, la primera va ser Anna Quílez, del CA Lloret-la Selva. En el cros va participar un bon nombre de caldens, la majoria dels quals, alumnes de l'Escola Benaula**

Caldes acull la primera edició de “La nit de la Malavella”

El 24 de gener passat es va disputar a Caldes la primera edició de “La Nit de la Malavella”, puntuable per la Lliga Catalana Nocturna de Curses d'Orientació i sota la organització de Límit Zero, juntament amb el Club Excursionista de Caldes. La cursa va tenir molt bona rebuda entre els caldens i va assolir els 100 corredors, cosa que la converteix en la més multitudinària del campionat.

La cursa es dividia en dos circuits: en el primer, de més dificultat tècnica i física, es va imposar Marc Ser-rallonga, del club Go-Xtrem i actual campió de Catalunya i d'Espanya, en

la categoria masculina, mentre que en categoria femenina la millor va ser Maria Casellas. En el circuit curt, més fàcil per a tothom, s'hi va imposar el vigatà Josep Selga, del club Go-Xtrem en categoria masculina i Blanca Foix, en la femenina.

Els corredors van fer una valoració molt positiva de la cursa per la seva varietat de terreny i tècnica necessària adaptada al for-

mat. La competició va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament de Caldes de Malavella, de Rètols Planas i d'El Petit Fornet.

La caldenca Marta López continua corrent

L'any passat us vàrem parlar de la petita Marta López que va guanyar el Campionat Gironí de Cros en categoria prebenjamí. Ens fa saber que enguany ja ha corregut en la categoria benjamina de primer any i que ho ha fet amb el GEIEG. Tot i ser de les petites, la Marta va quedar sisena (la segona de la seva edat) en el Circuit gironí de cros que es va acabar el 12 de febrer, mentre que va ser campiona del circuit Gironí de cros per equips amb el GEIEG.

Pel que fa al Campionat gironí de cros, va quedar quarta (la tercera de la seva edat). I, per últim, en el Campionat de Catalunya celebrat a Mataró el 29 de gener, va quedar sisena individualment i subcampiona de Catalunya per equips amb el GEIEG.

Foto de les medalles de la Marta (la segona per l'esquerra) i les seves companyes com a campiones de Girona de cros per equips

Caldes acull els Premis APEI -PRTVI

L'Hotel Balneari Vichy Catalan de Caldes de Malavella va acollir el 3 de desembre passat la celebració de l'edició catalana dels Premis APEI – PRTI en què es van premiar diversos professionals, programes i mitjans del món de la informació. Els premis estan organitzats per l'Associació Professional Espanyola d'Informadors de Premsa, Ràdio, Televisió i Internet (APEI - PRTI) i els reconeixements van ser els següents:

Premsa

Diari "La Vanguardia", per l'edició en català.

Anna Tortajada, columnista del diari "El Mundo-Catalunya"

Xavier Vidal – Folch, director adjunt del diari "El País"

Ràdio

- Toni Nieto

- Pepe Nieves, pel programa "La Claqueta", de Ràdio Marca.

- Programa "Memòries de la ràdio", de Ràdio 4.

- Enric Calpena, director i presentador del programa "En Guàrdia", de Catalunya Ràdio

Doblatge

- Jordi Boixaderas

Televisió

- Montse Guallar, actriu i presentadora.

- Xavi Coral i Espartac Peran, presentadors del programa "Divendres", de TV3

- Programa "59 segons", de TVE-Catalunya.

- Carles Flavià, director i presentador de "Jo què sé!", de BTv.

- Carles Bosch, director i realitzador del documental "Bicicleta, cullera, Poma".

Salvador Balliu amb Cristina Puig, presentadora del programa "59 segons", de TVE2. A l'esquerra, Silvia Tarragona, conductora de la cerimònia

Entranyables

- Francisco Palasí, ex-vicepresident de l'APEI.

- Emili Teixidor, periodista i escriptor. Autor del llibre "Pa Negre".

- Pere Pubill "Peret"

Premi especial apei/prtvi a:

- Sandro Rosell, president del FC Barcelona.

L'Alcalde, Salvador Balliu, amb Joan B. Renart i Montalat, conseller delegat de Grup Vichy Catalan, Constantino Mediavilla, president de l'APEI – PRTI, i Xavier Vidal Folch, del diari "El País".

Els presentadors del programa Divendres de TV3, Xavi Coral i Espartac Peran, al costat del director del Balneari Vichy Catalan, Marcos Marin, i Marisa Lozano, Relacions Públiques de Vichy Catalán.

Tots els premiats. En destaquen Jordi Boixaderas, Montse Guallar, Carles Flavià, Emili Teixidor, Peret, Enric Calpena i J.J.Castillo en representació de Sandro Rosell.

El camp i l'hotel del golf de Caldes, escollits entre el millors de l'Estat Espanyol

El PGA Catalunya Resort (www.pgacatalunya.cat) i el Meliá golf Vichy Catalan han estat reconeguts com un dels millors camps de golf i hotels, respectivament, de l'Estat Espanyol.

Pel que fa al PGA Catalunya Resort, ha estat nomenat el millor camp de golf de l'Estat Espanyol, el tercer millor de l'Europa continental i el número 86 del món, segons el prestigiós web www.top100golfcourses.co.uk.

La publicació ho justifica per la creixent popularitat del resort, les contínues millores de les instal·lacions, la nova zona de joc curt i les millores del camp de pràctiques.

Aquest premi s'afegeix als dels lectors de la revista Today's golfer (<http://www.todaysgolfer.co.uk>) que han reconegut el camp de Caldes i l'Hotel Meliá Golf Vichy Catalán, cadascú en la seva categoria, com els segons millors de l'Estat Espanyol.

El reconeixement del camp de golf de Caldes i de l'Hotel Meliá Vichy Catalan coincideix amb una valoració cada cop més gran dels camps de golf de la Costa Brava i dels serveis que ofereixen. Per exemple, la revista National Geographic ha reconegut aquesta zona com un dels millors destins de golf de l'any 2012, per la pràctica d'aquest esport i per la riquesa de patrimoni, el paisatge i la gastronomia.

o més localitzacions on es donen les coordenades per trobar l'última localització on hi ha el tresor final. N'hi ha d'altres més curiosos com per exemple, el "puzzle cache", on caldrà solucionar un trencaclosques previ per obtenir les coordenades del tresor, o el "10 years event cache" col·locats el maig del 2010 en motiu del desè aniversari del joc.

Tots ells, i molts d'altres, els trobareu amagats en llocs discrets, tot i ser sovint, espais força freqüentats. A l'interior hi podreu trobar un logbook –llista on apuntar el nom i un seguit d'objectes introduïts pels geocachers, que es podran agafar sempre i quan se n'hi deixi un a canvi. La disciplina dels jugadors impedeix que els tresors desapareixien. Malgrat això, en ocasions i probablement degut a fenòmens climàtics, s'anuncia a la web de la firma que un tresor es dona per suspès durant un temps determinat fins que se n'hagi comprovat l'existència i la localització.

Com trobar-los?

El GPS, l'eina clau. Estalviareu temps i esforços si disposeu d'un dispositiu GPS per a l'aventura. En ocasions el cache pot ser de fàcil accés, però majoritàriament, els qui amaguen els tresors no ho posen fàcil. En ter-

renys rocosos, com per exemple a la Bassa d'en Rufí o a les Termes Romanes, la cerca d'un cache pot comportar hores, o fins i tot, dies. Caldrà anar mirant entre pedra i pedra i en l'ampli espai fins a trobar-lo. És per això, que és recomanable registrar-se gratuïtament a la web del sistema www.geocaching.com, des d'on es podrà consultar tots els tresors que hi ha al poble, així com també, les pistes sobre el lloc i les coordenades d'aquests. Un cop s'entren les coordenades al GPS la zona de cerca quedarà més acotada, tot i això, pot seguir sent una tasca complicada. I és que molts han classificat el Geocaching com un esport, degut a l'esforç físic que cal fer en moltes ocasions, per exemple, per trobar tresors en zones d'escalada o submarines.

I si vull col·locar un tresor?

Amagar caches és com obrir un negoci, cal tenir en compte la localització. Quan es pensa on col·locar un geoamagatall es recomana tenir en ment l'estratègia d'un bon comerciant.

Primera cosa a tenir en compte: serà fàcil de trobar? És recomanable intentar buscar llocs d'accés limitat, per exemple, on només s'hi pugui arribar a peu. Si es col·loquen en llocs concorreguts o en carreteres

principals seran fàcils de localitzar i a més a més, hi haurà possibilitats que la gent els trepitgi o es perdin. La idea és buscar un amagatall una mica complicat, en propietats públiques –vigilant en llocs com espais naturals o reservats- o en propietats privades, sempre que es tingui permís. Si us animéssiu i compliquéssiu molt l'amagatall penseu sempre en donar pistes a la web sobre la localització del tresor. A més a més, cal tenir en compte que qui el col·loca és responsable únic de tenir cura del seu cache i de mantenir-lo localitzable i en bon estat.

Així doncs, si ja teniu preparat un recipient i introduïts els objectes que preferiu –atenció amb el menjar, que els animals tenen millor olfacte que els humans...- ja el podríeu amagar. Un cop fet això, només faltaria registrar-lo i identificar-lo al web, requisit indispensable perquè el tresor sigui reconegut.

Sense fronteres

L'aventura és infinita. Quan tingueu els caches de Caldes localitzats, podeu buscar, seguint el mateix esquema, els dels pobles veïns, i fins i tot, us hi podeu aficionar en trobar-ne quan aneu de viatge. D'aquesta manera, podreu apuntar el vostre nom en el logbook dels tresors d'arreu del món. A més a més, ja veieu que també podeu crear els vostres propis caches, amagar-los i registrar-los perquè els altres els trobin. El Geocaching és cada dia més popular i avui dia el seu èxit travessa fronteres i edats. A més a més, es poden conèixer paisatges fantàstics a través d'aquest entreteniment. Aneu en compte, però, perquè un cop comenceu no ho podreu deixar!

Per saber-ne més...

www.geocaching.com (web oficial)
www.geocaching-hispano.com (versió espanyola)
[@GoGeocaching](https://twitter.com/GoGeocaching) o [#Geocaching](https://twitter.com/Geocaching) (Twitter)

 Pels voltants de la popular Bassa d'en Rufí hi ha un cache. Us animeu a trobar-lo?

TAMBÉ HA PASSAT

Carnestoltes, dissabte, 25 de febrer

2 i 3 de febrer, petita enfarinada

El fred ha arribat mandrós aquest hivern però es va fer notar a partir de començaments de febrer. Les temperatures baixes van venir acompanyades de dues petites nevades les matines del 2 i 3 de febrer que no van passar de l'anècdota. L'enfarinada no va portar cap gran complicació per a la circulació ja que l'Ajuntament va escampar sal pels carrers per evitar les plaques de gel. Les escoles també disposaven de sacs de sal per evitar relliscades de pares i nens. El consistori va fer un seguiment de l'evolució de la nevada i, seguint les recomanacions de la Conselleria d'Interior, va anul·lar les

classes la tarda del 2 de febrer. Tot i que l'endemà es van fer classes normals, també per prudència, no es va restablir el servei de transport escolar. Al migdia del 2 i 3 de febrer, bona part de la neu ja estava fosa i en els dies posteriors, el fred d'hivern va continuar.

Per alguns camins calia vigilar amb la neu

Al poble, on es va acumular més neu va ser en els cotxes

Els entorns de Caldes van quedar enfarinats

5 de gener, arribada de Ses Majestats els Reis d'Orient

21 de gener, Sant Sebastià

📷 Aperititu popular

📷 Sardanes

📷 Missa en honor al Sant.

31 de desembre – 1 de gener, Cap d'any

📷 Les campanades, a la plaça de l'Església.

Del 27 al 30 de desembre, JAN

L'activitat Jocs i Activitats de Nadal va oferir una oferta lúdica als infants del municipi durant les dates de Nadal. Amb la implicació d'un equip de catorze persones monitores, vuit premonitores i deu voluntàries, el JAN va acollir una mitjana de seixanta infants cada tarda. El mateix equip va preparar espectacles que van tancar la programació diària, farcida de tallers, activitats i racons enfocats a potenciar espais de relació entre els infants i les famílies. Des de l'Àrea de Joventut es vol agrair especialment, la col·laboració del Club de Golf i de l'Associació de

la tercera edat de la Casa Rosa per la seva participació. I alhora, al CEIP Sant Esteve, a la Llar d'Infants i a la Biblioteca per facilitar material.

26 de desembre, Concert de Sant Esteve

25 i 26 de desembre i 1 de gener, Quina de la UE

18 de desembre, Mercat de Nadal

 Cercavila de capgrossos

 Tions diversos

 Compra de plantes de Nadal

 Xocolatada popular

10 de desembre, cantada de nadales a càrrec de la Coral Cantaires i encesa de llums

El 10 de desembre, la Coral Cantaires ens va oferir un concert que va servir per inaugurar l'encesa dels nous llums de Nadal, de baix consum, i que es van col·locar al voltant dels fanals de les places de l'Església, de l'Ajuntament i de Sant Esteve. La resta d'il·luminació es va fer amb material propi de l'Ajuntament i no es va llogar il·luminació. A més, com a mesura d'estalvi energètic i econòmic, es va apagar la il·luminació nadal·lenca a partir de les 12 de la mitjanit.

 Jordi Frigolé. Text: Cantada de Nadales a càrrec de la Coral de Cantaires de Caldes i encesa de llums.

 Jordi Frigolé.

Ivan Balliu Campeny

L'Ivan Balliu, amb vint anys, ha complert un dels somnis que tenen molts nens que juguen a futbol: poder jugar amb el primer equip del Barça. Parlem amb ell sobre com està anant la seva carrera i les seves experiències personals.

👤 Per Albert Torrent

Quan vas començar a jugar a futbol i per què?

Tenia 4 o 5 anys i ho vaig fer com molts altres nens que comencen fent un esport. No vaig començar per la insistència dels pares perquè no entenien gaire de futbol i tampoc no hi entenien gaire ara! (riu). Això per a mi ha estat important perquè si els pares m'haguessin pressionat segurament hauria acabat avorrint el futbol.

Has jugat sempre en la mateixa posició? Què penses de la importància que es dona als davanters?

No. A Caldes curiosament jugava de davanter. Més endavant vaig passar al mig camp i ara jugo de lateral. Sempre es valorarà més els davanters perquè els partits es guanyen marcant gols. Malgrat tot, també es guanyen fent que no te'n marquin i, per tant, tothom hi ha de posar de la seva part perquè l'equip funcioni.

Per quins equips has passat i com ha anat el procés?

Després de passar algun any amb la Unió Esportiva Caldes, recordo que un dia va venir un senyor que em va oferir de jugar a la Peña Bons Aires.

📷 Amb la Unió Esportiva Caldes (el segon començant per baix)

📷 Ivan Balliu

Jo no tenia ganes d'anar a Girona perquè m'ho volia passar bé amb els amics a Caldes però al final hi vaig anar. El mateix any vaig passar a jugar al Girona, que havia absorbit la Peña Bons Aires. L'any següent vaig rebre visites de representants de l'Espanyol, del Madrid i fins i tot vaig anar a Madrid on em van ensenyar les instal·lacions i em van explicar la seva proposta. Era una oferta però per jugar lluny de casa i a més, jo era del Barça. L'entrenador em va dir que esperés perquè el representant del Barça no trigaria en arribar i, efectivament, al cap de pocs dies va venir.

I vas acceptar la proposta...

Sí, va ser una decisió difícil per mi perquè tenia 13 anys i se'm va fer dur. Fins llavors, quan havia marxat de casa havia estat per un dia i per anar a casa d'un amic o de colònies.

Quin horari seguíeu a la Masia?

📷 Amb el Girona

Fèiem com qualsevol nen: esmorzàvem i anàvem al col·legi de 9 fins a 2/4 de 2 o les 2. Dinàvem i fèiem una mica de migdiada. De 4 a 2/4 de 7 fèiem classes de reforç i al vespre, entrenàvem. Després, sopàvem i anàvem a dormir. Quan vaig passar a juvenil, anàvem al camp cap a les

4 per escalfar i ens hi posàvem cap a les 5 o 2/4 de 6 fins a les 8 del vespre. Després tocava sopar i fer reforç escolar a la nit. Deia molta mandra perquè estàvem cansats i alguns preferíem de vegades no anar-hi encara que ens penalitzessin.

Comenta'm alguns dels tornejos o campionats que has guanyat

N'hem guanyat uns quants. La temporada 2006/07, en l'equip cadet vam guanyar el campionat mundial d'equips sub-15. L'any passat va ser molt bo ja que amb l'equip juvenil vam guanyar la Copa de Campions, el Campionat de Lliga i la Copa del Rei.

Jugant amb l'equip juvenil

Durant molts anys has estat el capità de l'equip. Per què creus que t'han triat?

Suposo que deu ser perquè estic de bon rotllo amb tothom.

Com vas fer el salt de l'equip juvenil al Barça B i com et va?

Com a juvenil hi vaig jugar dos partits al final de la temporada passa-

De gira durant la pretemporada amb el primer equip del Barça, aquest estiu passat.

da. Quan es va acabar la temporada passada, deixava de ser juvenil i tenia l'opció de buscar un altre equip o de fer el salt al Barça B. Vam arribar a un acord per estar-hi dos anys més. En aquesta temporada he jugat algun partit quan en Montoya – el jugador titular- no juga. El primer any és sempre complicat però crec que no em puc queixar.

I aquest estiu has fet la pretemporada amb el primer equip del Barça...

Sí. Fa impressió ser juvenil, entrenar amb el Barça i estar en camps com el del Manchester, el Chivas i jugar o poder jugar contra el HNK Hajduk Split (el seu debut amb el primer equip del Barça).

Et van tremolar les cames?

Impressiona pensar que vas començar a jugar fa pocs anys amb els pares com a espectadors i jugar davant de milers de persones. Però un cop sóc al camp, estic concentrat en el partit i no sento gaire cosa més.

Com va ser la relació amb els jugadors del primer equip?

Es feia estrany tenir tracte amb jugadors com en Piqué, en Xavi... La veritat però és que són gent molt propera i natural. A l'hora de dinar, feien un "clinc" amb el ganivet i la copa i decidien qui dels més joves havia de fer un discurs abans de menjar amb la condició que no diguéssim que estàvem "molt orgullosos de jugar amb el Barça". Quan em va tocar a mi, vaig dir que estava molt content. En una altra ocasió ens van fer ballar la Macarena.

Quines creus que són les teves qualitats?

De jugador no se'n neix, a part d'en Messi (riu). Crec que tinc els peus a terra, sóc sacrificat i bastant regular en el meu joc.

Ara que estàs al Barça B i ets més gran, com vius la competitivitat amb els teus companys?

Estar al Barça B és diferent a qualsevol altre equip de Segona Divisió perquè molts de jugadors ens coneixem des que érem petits. Hi ha un altre ambient.

Celebrant un campionat amb l'equip juvenil

Tens la sensació que amb al teva tria has renunciat a coses de la teva infantesa?

Sí, perquè més d'una vegada he deixat de sortir amb els amics o no he estat tant amb la família però crec que val la pena fer-ho per ser al Barça i per poder jugar a futbol, que és el que més m'agrada.

Ets conscient de tot el que vius?

Costa perquè tot passa molt ràpid. La meva mare de vegades em pregunta: "Ivan, ja valores tot el que estàs vivint?" Quan surto del dia a dia i m'aturo, penso: "que bé!"

 Celebració d'un campionat dins de la pretemporada d'enguany del primer equip del Barça.

Quin és el teu objectiu com a jugador?

El meu somni seria poder jugar a Primera Divisió amb el Barça i poder viure del futbol. Sé que jugar en el primer equip és difícil però si no pot ser, buscaré un altre lloc. Vull jugar i divertir-me i si puc viure d'això, serà perfecte!

Estudies? Has pensat a què et vols dedicar quan pengis les botes?

L'any passat vaig fer un grau superior de marqueting però m'ocupava massa temps. Aquest any tinc previst fer un curs d'anglès, que és més flexible en quant al temps. Encara no m'he aturat a pensar què faré quan deixi de jugar però m'agradaria que fos alguna cosa relacionada amb aquest món.

Et sents un privilegiat?

Sí. De totes maneres, la gent només

veu la part més bonica i és una professió amb molt de sacrifici ja que entrenes fort, fas molts de viatges... Però sí, veient com està tot, em considero un privilegiat per cobrar per fer una cosa que m'agrada i amb la qual em diverteixo.

Puges gaire sovint a Caldes? Et trobes amb els amics?

Ara cada cop menys perquè tinc un pis a Girona. Hi pujo un cop cada setmana o cada dues. Em costa també trobar-me amb els amics. De fet, alguns estudien a Barcelona i ens

veiem allà. També hi tinc contacte a través d'internet o del mòbil.

A la pretemporada, en els mitjans de comunicació t'identificaven com: "Ivan Balliu, el fill de l'Alcalde de Caldes de Malavella". Què en penses?

Tot va venir d'una entrevista que em varen fer uns dies abans en un diari esportiu on es va destacar aquest fet. No deixa de ser una curiositat però tot el que sigui fer publicitat del poble de Caldes, benvingut sigui.

Entrevista a Marcos Marín Director de l'Hotel Balneari Vichy Catalan

El Balneari-hotel Vichy Catalan és una de les empreses més emblemàtiques de Caldes de Malavella, tant per la força comercial del grup Vichy Catalan, com per la seva ubicació, extensió i majestuositat de l'edifici.

Per Oscar Planes

Marcos Marín és diplomad en Turisme, ha treballat en diversos hotels independents de Barcelona, ha viatjat per Austràlia, el sud-est asiàtic i per Europa, va treballar durant 8 anys a la cadena hotelera H10 destinat a diversos indrets del territori de l'Estat com les Canàries, Balears, Costa Daurada... i fa dos anys que és Director del Balneari Vichy Catalan.

Faci'ns una presentació

El Balneari pertany al grup Vichy Catalan, amb seu a Barcelona, que té plantes embotelladores, l'Hotel Balneari Vichy Catalan i part de l'Hotel Meliá de Caldes de Malavella. L'organització de l'Hotel Balneari és departamental però es transmet al personal una visió transversal, de forma que el client tingui la sensació de sentir-se com a casa seva. Estem associats a l'Associació de Balnearis de Catalunya.

Cada balneari es distingeix per les propietats de les aigües termals. El doctor Modest Furest, a finals del segle XIX, va veure possibilitats de negoci al voltant de les aigües amb propietats curatives i cap a finals del Segle XIX va fundar el Balneari. L'establiment ha estat un dels més importants d'Espanya juntament amb la Toja i durant el segle XX va passar

per diferents cicles sempre de la mà de la marca Vichy Catalan. Durant la Guerra Civil va ser un hospital de campanya. La façana és d'estil neomudèjar i l'interior és una mostra del modernisme català, amb espais amplis i molta llum, fanals forjats i vitralls treballats.

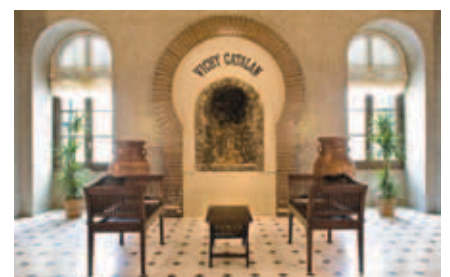
Parli'ns del clients

El ventall de clients és molt ampli: des de parelles joves de 20 anys que volen escapar-se un cap de setmana, parelles de 30 anys que vénen amb els nens, parelles de 40 que volen agafar-se un cap de setmana per relaxar-se i, òbviament, gent gran que disposa de més temps, i són els que s'hi estan de dilluns a divendres. També tenim clients d'empresa, als qui oferim els nostres salons de convencions nous a part de gaudir de les aigües termals i la gastronomia. Un altre tipus de clients són els que organitzen celebracions i també grups d'oci que troben una zona exterior àmplia on aparcar i gaudir de l'aire lliure a més dels serveis que ja he comentat.

Parlant amb col·legues de la professió de balnearis, m'han corroborat la visió de canvi en les famílies que abans venien per tractaments amb les aigües i avui en dia vénen més per la vessant lúdica, a gaudir d'un entorn ampli, tranquil, amb el valor afegit de les aigües.

Com els està afectant la crisi?

La crisi ens afecta en l'assistència de clients i en la seva despesa. Una part important dels nostres clients són empreses que fan convencions i abans demanaven més serveis dels que demanen actualment. També ha baixat el número d'actes socials com casaments o comunions. Tenim clients que juguen a golf, i, ja sigui per-

ents que juguen a golf, i, ja sigui perquè volen gaudir del balneari o del restaurant, o bé per tractaments per dolències pròpies d'aquest esport, vénen a fer-se massatges o a gaudir de banys amb aigües termals.

Com promouen el Balneari?

La publicitat la basem en l'enviament d'ofertes per correu electrònic als nostres clients i en cartells publicitaris. Properament iniciarem una campanya a ràdio i premsa. El 90% dels nostres clients són de l'Estat, dels quals el 80% de Catalunya. L'aeroport i el camp de golf ens faciliten l'arribada de clients estrangers. La gent del poble de Caldes té preus especial, a part de poder gaudir de les nostres ofertes.

La imatge del Balneari és important, l'any passat vam fer remodelacions: vam pintar les zones nobles i ara estem canviant els banys de l'hotel.

Parli'ns del Balneari i la gent de Caldes

M'agradaria que la gent de Caldes gaudís més de les nostres instal-

lacions, de banyar-se a la piscina, les aigües termals i la gastronomia. Encara no estem tant connectats com hauríem d'estar amb la gent del poble. Abans els balnearis eren llocs exclusius però actualment el Balneari Vichy Catalan és un centre de portes obertes a tothom. Hem posat uns preus assequibles d'acord amb aquesta filosofia.

Hem cedit la pista de tennis als nens d'escoles de Caldes, participem en festes com la Fira de l'aigua, hem col·laborat amb l'Ajuntament al Na-

dal prestant mobiliari... Pensem que és important que la gent de Caldes senti el Balneari com a casa seva.

Quin missatge vol fer arribar a les institucions?

Cal fer èmfasi en la promoció de Caldes, donar a conèixer els valors diferencials com les aigües termals, el camp de golf, la proximitat a la Costa Brava i el ben comunicat que està. Cal millorar l'N-II i les senyalitzacions per localitzar i potenciar Caldes.

Can Solà Gros I, 2a part

Per Carmen Duran //

Continuem el nostre repàs pels carrers de Can Solà Gros I que ja vam iniciar en l'Aquae passat ja que ens queden uns quants artistes per ressenyar:

El carrer Josep Pla, a Can Solà Gros I

C. Salvador Dalí: Nascut a Figueres el 1904. Pintor i escultor, va acabar la seva formació a París. Va ser una de les figures més destacades del Surrealisme. Va dissenyar joies d'estil fantàstic, decorats i vestits per a l'òpera i el teatre. Entre les seves obres més fantàstiques figuren "La cistella del pa" i la seva preciosa "La Madonna de Port Lligat". El seu museu de Figueres és dels més visitats.

La madonna de Port Lligat, de Salvador Dalí.

C. Pau Picasso: El seu nom és Pablo Ruiz Picasso. Nascut a Màlaga el 1881, va estudiar pintura a Barcelona i a Madrid i es va convertir en el geni de l'art més gran del segle XX.

La seva primera exposició la va fer a la cerveseria "Els quatre gats" de Barcelona que encara existeix i que és un lloc de culte. El seu art va tenir diverses etapes (èpoques blava, rosa i negra, el Cubisme, l'expansionisme...). El "Gernika" és segurament un dels seus quadres més famosos. El 1963 va inaugurar-se el museu Picasso a Barcelona, el millor del món per la gran quantitat d'obres seves.

"Gernika", de Pau Picasso

C. Josep Pla: Va néixer a Palafrugell el 1895. Parlem d'un escriptor tant en català com en castellà. Va ser corresponsal de premsa per "La Vanguardia" a molts països europeus. Entre les seves obres hi ha "Coses vistes", "Madrid", "Viaje en autobús", "Cartes de lluny". o "Las ciudades del mar". La cuina de la seva masia de Llofriu era tota una institució i una vegada hi va rebre el Rei Joan Carles, que el va voler visitar.

Josep Pla

C. Amadeu Vives: Compositor, va néixer a Collbató el 1871 i morí a Madrid el 1932, on va viure alguns anys i va compondre sarsueles com "Doña Francisquita o Bohemis". A casa nostra va col·laborar amb la Fundació Orfeó Català. Va compon-

dre cançons corals com "La Balanguera" i la molt coneguda i cantada per tothom "L'Emigrant", amb lletra del grandios Jacint Verdaguer.

Amadeu Vives.

Av. Antoni Gaudí: Deixo per acabar l'arquitecte sens dubte més conegut. Mestre de mestres, nascut a Riudoms el 1852 i mort a Barcelona el 1926 atropellat per un tramvia. Va crear un nou estil arquitectònic combinant el Neogoticisme amb el Modernisme i les seves obres són d'admiració pel món sencer. Destaquen "La Pedrera" i "El Parc Güell" de Barcelona, el "Palau episcopal" d'Astorga, "La Casa de los botines" de Lleó i, per sobre de totes, sens dubte, "La Sagrada Família", que és una visita obligada a Barcelona pel turisme mundial i consagrada pel Sant Pare ara fa un any.

"La Sagrada Família", d'Antoni Gaudí

I ara, aprofitant que parlo del gran entre els grans, agafo l'avinguda que porta el seu nom i em guia fins al pont que passa per sobre de la via de tren per passar a Can Solà Gros II. Serà en el proper número. Fins aviat.

HISTÒRIA DE CALDES

Flavia B. Freire

Els camins que porten a Caldes

Fa només quatre o cinc anys que conec Caldes de Malavella. Ara hi visc i és casa meva. Però fins fa ben poques setmanes no sabia que 2.000 anys enrera Caldes ja era als mapes i a les rutes internacionals amb tots els honors. A Roma, entre tots els monuments de la civilització mediterrània que omplen la ciutat eterna, vaig quedar bocabadada per l'extraordinària bellesa dels Vasos Apol·linars o Vasos de Vicarello, al Museu de la Vila Giulia, just darrere l'immens parc de la Vila Borghese. Al Museu d'Història de la Ciutat de Girona s'hi exposa una magnífica còpia d'un d'aquests vasos. És el que teniu a la foto i podeu admirar el dia que vulgueu.

Els Vasos em van impressionar: Són d'argent, mostren tot el talent de l'artista que els va gravar i reproduïxen una guia de carreteres de l'època. Però encara em va sorprendre més el fet que portessin inscrit el nom romà de la nostra vila: "Aquis Voconis", "Aquis Vocontis", "Aquis Voconi"... amb petites variacions en cadascuna de les 4 peces d'orfèbreria bellament cisellades. Així, Caldes de Malavella era, fa més de 2 mil·lennis, una de les etapes destacades de la Via Augusta, una de les parades importants pel viatger en la ruta més transitada entre Roma i Hispània en una mena de Guia Michelin antiga. De Iuncariam (La Jonquera) fins a

Cinianam (Cervià de Ter), la ruta recorria una distància de 12 milles romanes -1.481 metres la milla-; de Cinnianam a Gerundam (Girona), 12 milles més; de Gerundam a la nostra Aquis Voconis, 15 milles..., i així fins a Cadis per un costat i fins a Vicarello per l'altre. Vicarello és un antic balneari romà situat a prop de Roma, on varen ser trobades aquestes joies en unes excavacions arqueològiques l'any 1852. Sembla que un personatge important de Cadis, tal vegada un cònsol o un alt càrrec de l'administració imperial, va anar a curar-se a Vicarello i va encarregar la confecció dels vasos amb totes les etapes i distàncies del viatge per fer-ne ofrena a l'arribada, com un amulet de bon auguri per a la seva curació. Els Vasos han estat datats a l'època dels emperadors August o Tiberi, entre l'any 27 abans de Crist i l'any 37 de la nostra era.

Sigui qui sigui l'egregi personatge, malalt o convalescent i amant de l'art més exquisit, m'emociona saber que va passar per Caldes en el seu periple i que potser va fer-hi una etapa.

Puc imaginar fins i tot que devia fer-se un tractament a la piscina termal del Puig de les Ànimes, tot esperant l'arribada al balneari de Vicarello que el seus metges li havien prescrit, probablement més adequat per la seva dolència. No seria gens estrany, des-

Ajuntament de Girona. Museu d'Història de la ciutat. Vista general del vas apol·linar exposat a Girona

prés que tants i tants visitants hagin fet el mateix durant els següents 20 segles a Caldes. La salutífera aigua termal que brolla en aquest moment no és la mateixa de fa dos mil·lennis, la ruta i els viatgers tampoc no ho són però la meua vila continua al mateix lloc del mapa, oberta i acollidora, i segueix ocupant una posició destacadíssima al mapa termal i turístic del segle XXI.

Ajuntament de Girona. Museu d'Història de la ciutat. Vista en detall amb la inscripció d'"Aquis Voncontis"

Joan Borrell, en Nitus Carreter o el Carreter Menut (1921-2011)

Per Pep Casas

En Nitus carreter. Foto: Joana Arribas

El mes de maig passat va morir en Joan Borrell i Xumetra. Tenia 90 anys. Fins feia només 10 anys la seva salut havia estat prou bona i d'ençà dels vuitanta progressivament es va anar esquinçant fins haver de fer més visites al metge de les que li agradava a ell. I malauradament per a ell en aquests últims temps la seva salut es va deteriorar encara més fins que va morir ingressat a l'Hospital de Sta. Caterina. Sempre ben atès i confortat per la família directa (l'Angelina, la seva dona) i parents propers.

Era un home petit i rabassut, cepat i cara rodó. Era molt bon home, amable i bona persona. Feia força anys que ens coneixíem. Des del primer dia, quan em trobava, sempre en tenia alguna per dir-me. I ho feia sempre amb una simpatia i una gràcia que em desbordava i alhora em seduïa intensament pels comentaris que feia i per la manera divertida de dir-ho. Per exemple, quan el trobava algun dilluns i em deia "Sr. Casas, aquest diumenge hem anat a tocar".

Jo, indefectiblement, sabia i entenia que això volia dir que havia anat d'excursió amb en Morellet de Casàs i que, a banda de l'excursió, havien fet un bon dinar. Sempre em deia, rient "sóc molt de la broma, jo!".

Em sobtava especialment el seu optimisme a pesar que la seva vida no havia estat un camí fàcil sinó tot el contrari, ple de dificultats i, sobretot, de molt de treball. En Nitus a banda de l'ofici de carreter havia fet subsidiàriament i en diferents èpoques de músic, d'embotellador d'aigua (en diferents etapes), de barber, d'emballador de cadires... Quan la feina de construcció de carros va flaquejar als anys seixanta va decidir plegar del seu ofici i va entrar novament com a treballador d'un embotellament d'aigua de Caldes, el Vichy Catalan, fins a la seva jubilació, als anys vuitanta. A pesar d'això, tothom va seguir anomenant-lo amb el motiu de "Carreter" o de "Carreter menut", el seu ofici principal. Amb la jubilació va poder dedicar-se en exclusivitat a

menar un hortet al costat de casa i de cent en quaranta, si s'esqueia, embalcava alguna cadira.

La seva llar era senzilla i modesta però acollidora, situada al rovell de la població. Va viure tota la vida a una casa del carrer Major, al núm. 7, al bell mig del veïnat més antic del nucli de la vila situat per sobre de la riera Lleixiu, conformat per tres espais complementaris que són el barri de Sant Grau, la zona de la pl. Petita i dels Polls i la pl. de l'Ajuntament. Compartia la seva llar, des de feia ben bé 60 anys, amb la seva dona, l'Angelina Parés, que ha estat la seva companya fidel i que li va donar sempre un suport indispensable i permanent, i que és qui el trobarà més a faltar. Va ser també un bon aficionat al futbol i havia jugat, abans i després de la guerra, amb diferents equips tant de la Unió Esportiva Caldes com en l'equip de Riudellots de la Selva, el poble de la seva dona Angelina, precisament en l'època del seu festeig.

Equip de la Unió Esportiva Caldes. En Nitus és el primer jugador dret a mà esquerra. Foto: Col·lecció Joan Borrell.

El seu pare era de Vilobí i la seva mare de l'Esparra (Riudarenes). El pare es va establir a Caldes com a carreter els anys deu del segle passat. Segurament que va rellevar en aquesta tasca al Geroni Carreter (Mir) que estava establert a la pl. de Sant Grau, zona a l'entorn de la qual vivien i tenien obrador bona part dels artesans i menestrals que exercien oficis a la població. Ell i el seu germà de ben petits van seguir les passes del seu progenitor en l'exercici d'aquest ofici lligat estretament al camp i als treballs agraris i forestals car proveïa al pagès i al bosquerol d'unes eines essencials per al trasllat de les mercaderies i de les persones (carros, carretes, tartanes i tombarells). El carreter també era l'encarregat de dotar al món rural dels estris o arreus més simples però imprescindibles com els roleus, els rascles, les camelles de les arades, tota classe d'escales... Igualment era qui manegava en calent un enfilall ampli d'instruments com les destrals, les aixades, els tràmeccs, les fanges, el magalls... Per a la realització de moltes d'aquestes feines el carreter havia de comptar amb el concurs i la col·laboració inestimable del ferrer, l'expert en l'art del forn i del mall. En el cas d'en Nitus aquesta col·laboració la va trobar sempre en els dos ferrers de la població, el ferrer Eloi i el ferrer Pebrot; de tota manera m'explicava que "era qui em

contractava el carro qui decidia amb quin ferrer havia de treballar i ho feia amb un o l'altre segons em deien".

Tota aquesta conversa sobre el seu ofici principal i primigeni la vaig mantenir amb ell ja fa uns anys amb motiu de l'elaboració d'un article sobre ell mateix per a la revista Gavarres parlant sobre oficis desapareguts, bona part del qual reaprofito per fer aquesta remembrança. Igualment recordo la manera com, en aquella ocasió, m'ensenyava les eines que conservava de la seva antiga ocupació, guardades amb cura, com si fos un aixovar de núvia i l'explicació que em feia de la seva funcionalitat: el banc i els cargols, la pollina, els compassos, les tribes o barrines, les aixes, les serres, els xerracs, els serjants, les garlopes, el filiberquí...

Quan s'havia de confeccionar un carro, continuava explicant, "començaven a serrar fusta el dilluns i el dijous encara serraven". Era una feina lògicament d'encàrrec que habitualment es feia a l'hivern. Reconeixia que el que era més enrevessat era l'elaboració de les rodes amb els eixos i els botons, que s'havia de fer en calent també, repartir els raigs i

ferrar les rodes. Un any, de manera excepcional, "vàrem ferrar quasi cinquanta jocs de rodes". La fusta que es feia servir havia de tenir prou consistència, ésser prou forta, i a la vegada que es pogués treballar amb facilitat. Normalment era d'acàcia, freixe, alzina, lledoner, castanyer... Diferents parts del carro requerien fustes concretes. Per exemple els botons de les rodes havien de ser de freixe i la resta de la roda havia de ser d'alzina. Es comprava normalment en un magatzem de fusta de Girona (Ca l'Oliveres).

Em continuava relatant que, abans també es treballava molt, però es feia d'una altra manera, amb més alegria i amb més calma i tranquil·litat, "em passava bona part del dia xiulant". A la finalització d'un carro a vegades quedava la feina de donar-li una mica de color i pintar-lo en tons intensos i cridaners (groc, vermell, verd). El meu germà, que s'havia establert com a carreter a Sant Vicenç de Castellet, em va ensenyar a pintar els raigs de les rodes dels carrets i de les tartanes amb uns filets primis molt decoratius que van causar gran sensació entre els pagesos de la contrada que a canvi d'un petit suplement me'ls demanaven per a poder-los lluir el dia de mercat o de fira.

D'alguna manera, en Joan Borrell, el Carreter menut, exemplificava o formava part d'un món que progressivament i de forma malaurada, ha anat desapareixent, empès pels canvis irreversibles que marquen el progrés i el pas del temps. Que descansi en pau.

 Tartana de Can Surroca, al c. Major. Foto: Col·lecció Joan Surroca.

Josep Casado i Casellas: “El bosc de ribera de la Benaula”

En Josep al costat de la riera Benaula i del bosc de ribera.

En Josep Casado i Casellas està estudiant Batxillerat i li agradaria poder estudiar Biologia aquest any i per això va triar fer el seu treball de recerca sobre “El bosc de ribera de la Benaula”. Fem-hi un cop d’ull:”

En Josep destaca la importància del bosc de ribera per a la riera ja que estableix el terreny, hi aporta matèria orgànica que alimenta la fauna, proporciona hàbitats a molts animals, permet suavitzar les temperatures i té un valor paisatgístic indubtable.

Després de fer un repàs exhaustiu dels diferents tipus de boscos de ribera (vernedes, alberedes, salzedes, omedes i gatelledes...) i els arbres i arbusts corresponents, en Josep explica que en el tram de la riera de Benaula que ha estudiat, a prop de Ca l’Artau de Benaula, el bosc de ribera que hi ha present és la verneda.

El treball repassa el naixement de la riera Benaula, a les muntanyes de Llobatera, a prop de Can Carbonell, passant per Aigües Bones i Can Solà Gros per transcórrer per Sant Andreu Salou i desembocar, finalment a l’Onyar, passant Riudellots.

La part pràctica

La part més pràctica del treball consisteix en calcular el cabal de la riera entre els mesos de maig i octubre, tenint en compte la fórmula: Cabal = superfície x velocitat (V).

Primer calcula la superfície de la secció del riu. Per fer-ho, primer mesura la profunditat de la riera cada 20 centímetres i en fa una mitjana, que és de 14,51 centímetres. La multiplica per l’amplada de la riera en el punt de pas (7,80 centímetres), amb la qual cosa calcula que la superfície de la secció del riu és d’1,13 m².

Per saber-ne la velocitat, amb un cinta mètrica i deixant anar un paper a l’aigua, calcula què triga el paper en fer un metre.

Aplicant aquesta fórmula, calcula el cabal que duia la riera en diferents èpoques de l’any. Aquests en van ser els resultats:

Maig 1,13 m² x 0,13 m/s = 0,1469 m³/s

Juny 1,13 m² x 0,11 m/s = 0,1243 m³/s

Juliol 0 x 0 = 0 m³/s

Agost 0 x 0 = 0 m³/s

Setembre 0 x 0 = 0 m³/s

27 d’octubre 0 x 0 = 0 m³/s

28 d’octubre a les 10: 10,73 m² x 10 m/s = 107,2 m³/s

28 d’octubre a les 7 de la tarda: 6,3 m² x 8,3 m/s = 52,3 m³/s

29 octubre, a 2/4 de 6 de la tarda: 1,13 m² x 0,5 = 0,6 m³/s

17 de febrer: 1,13 m² x 0,05 m/s = 0,057 m³/s

El cabal a començaments d’octubre era nul

Després de pluges importants i durant el mateix octubre, la Benaula es va desbordar en alguns trams.

En destaca que durant quatre mesos la riera no va portar aigua, malgrat que el mes de juliol de l’any passat va ser més plujós del normal.

La mesura més interessant que fa però és la dels dies 27, 28 i 29 d’octubre, després d’unes hores de pluja consistent. Constata la riera no tenia cabal el dia 27, abans de la pluja. El dia 28, el dia de la pluja va experimentar grans canvis en poques hores (107,3 m³ a les 8 del matí, 86,3 a 2/4 de 4 i 63,3 a les 7. L’endemà, el cabal ja havia baixat fins a 0,6 m³. Això, segons en Josep, demostra que el cabal té un temps de resposta molt ràpid (quan plou molt augmenta molt de cabal però quan deixa de ploure, baixa també ràpidament).

Agraïm a en Josep que ens hagi deixat fer un cop d’ull al seu treball per conèixer una mica millor la riera de la Benaula.

BIBLIOTECA

UN TAST DE NOVEL·LA NEGRA (2)

A l'anterior número de l'Aquae vam començar la nostra singladura per la novel·la negra seguint els diferents camins que ens proposava un mestre i estudiós del gènere: Sebastià Bennassar (Palma de Mallorca, 1976). A la primera part us vam plantejar un recorregut pels clàssics començant per Dashiell Hammet, creador de l'arquetipus de detectiu privat, de nom Sam Spade. També vam fer un cop d'ull als autors de casa nostra, un grup heterogeni de gran qualitat literària.

En aquesta segona part us plantejarem dos viatges més. El primer és el que relaciona la novel·la negra amb el cinema. Moltes obres s'han adaptat a la gran pantalla amb un èxit i qualitat indiscutibles. És un gènere que agraeix les imatges i molts directors han sabut adaptar amb èxit novel·les, ja eren de per si obres mestres. Bennassar ens va parlar de llibres i pel·lícules més o menys populars, algunes que tots coneixem però d'altres per a descobrir. Aquesta és la gràcia. Com en l'altre article, els comentaris els extrec directament de la documentació que ens va presentar ell mateix en un curs sobre novel·la negra dirigit a biblioteques amb club de lectura en el qual vam participar.

Una novel·la criminal, de *Giancarlo de Cataldo*. Un recorregut per la ltàlia dels anys de plom, molt ben escrita i adaptada al cinema de manera molt digna.

El Padrí, de *Mario Puzo*. Una novel·la molt bona i una obra mestra del cinema. Recordem les interpretacions més que memorables de Marlon Brando i Al Pacino. Es pot dir que

hi ha un abans i un després en el cine de la màfia.

Los ríos de color púrpura, de *Jean Christophe Grangé*. Ambientada prop dels Alps, lluny de la gran ciutat. La pel·lícula, interpretada per Jean Reno i Vincent Cassel, la va dirigir Mathieu Kassovitz, autor del film *El Odio*, que també us recomanem.

Días contados, de *Juan Madrid*. Un dels millors autors de novel·la negra en castellà. La pel·lícula d'Imanol Uribe és una adaptació bastant lliure del llibre perquè en modifica substancialment l'argument.

Nadie conoce a nadie, de *Juan Bonilla*. Un dels nous escriptors espanyols del gènere. Una Sevilla espectral per Setmana Santa envolta aquesta història, adaptada al cinema per Mateo Gil i interpretada per Eduardo Noriega, Paz Vega, Jordi Mollà i Natalia Verbeek

Tarántula, de *Thierry Jonquett*. L'autor és un dels mestres del que a França s'anomena Néo-polar. L'adaptació cinematogràfica és de Pedro Almodóvar: La piel que habito. Potser molts de vosaltres l'heu vist recentment. El llibre és sensacional i l'adaptació, molt lliure.

Plenilunio, d'Antonio Muñoz Molina. Un dels grans de la literatura espanyola emprant les tècniques de la novel·la negra i

demonstrant que el gènere permet moltes coses. L'adaptació al cinema és d'Imanol Uribe i la protagonitza un magnífic Juan Diego Botto.

L.A. Confidential, de *James Ellroy*. Ellroy és el millor escriptor contemporani de novel·la negra i l'adaptació és perfecta. Dirigida per Curtis Hanson i protagonitzada per una brillant Kim Basinger.

El carter sempre truca dues vegades, de *James M. Cain*. Un clàssic de la literatura amb dues adaptacions al cinema, amb dues protagonistes femenines d'excepció: Lana Turner i Jessica Lange.

Mystic River, de *Dennis Lehane*. El millor de la nova fornada d'escriptors de novel·la negra americans i el seu millor llibre. La pel·lícula la va dirigir Clint Eastwood i la van protagonitzar Tim Robbins i Sean Penn, que va guanyar un Òscar.

El segon camí que ens permetrà conèixer més a fons aquest gènere literari és el que parteix de les gelides terres escandinaves, prenent com a excusa l'èxit espectacular de la trilogia Millenium de Stieg Larsson. Un viatge a través d'Europa que Bennassar titula "Nord contra sud?". Tradicionalment la novel·la negra a Europa s'ha considerat quelcom de francesos, anglesos i italians, però ens les últimes dècades hi ha hagut incorporacions molt interessants d'altres països. Agafeu les vostres motxilles.

Aurora Boreal, d'Assa Lärsson. Segons Bennassar, la millor autora de novel·la negra nòrdica contemporània. Molt millor que Stieg Larsson.

son, Camilla Lackberg i, fins i tot, que Henning Mankel. Aquesta novel·la en concret ens endinsa al món religiós de les sectes en un entorn rural suec ben diferent del nostre.

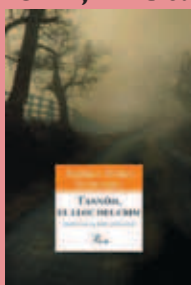
Black and blue, de Ian Rankin. Una de les millors novel·les de la sèrie dedicada a l'inspector John Rebus. En aquesta ocasió l'acció té lloc en una Escòcia fosca i dura, en la línia de Train-spotting.

El secret de Christine Falls, de Benjamin Black. Aquest és el pseudònim de John Banville, un dels grans de les lletres anglosaxones. Una novel·la de tall clàssic amb una Irlanda dels anys 50-60 de fons. Una de les característiques més atractives és el tipus de narració, freda, sense que l'autor s'impliqui en la història que explica ni jutgi als personatges.

Tannöd, el lloc del crim, d'Andrea Maria Schenkel. Una novel·la al cor rural d'Alemanya amb referències al passat no aclarit de la II Guerra Mundial.

La tercera verge, de Fred Vargas. Una de les grans escriptores de novel·la negra europees. Creadora del comissari de la policia de París Adamsberg.

Mort a la Fenice, de Donna Leon. Una de les escriptores més populars. Amb uns primers llibres bons

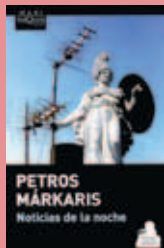
però amb una decadència posterior, potser per la seva sobreproducció. Les seves històries ens parlen de Venècia, els misteris, l'Òpera...

Notícies de la noche de Petros Márkaris. Grècia, un país amb problemes que ens descriu molt bé Márkaris. Amb un inspector, Costas Jaritos, que inicia les seves aventures en aquesta obra.

Trilogia de Marsella (Keops Total, Xurmo, Soleà), de Jean Claude Izzo. Tres novel·les imprescindibles per entendre la Marsella contemporània, l'ascens de Le-Pen, la reconversió industrial, els baixos fons. Segons Bennisar, un autor capdal.

Los mares del sur, de Manuel Vázquez Montalbán. Una novel·la que consolida la trajectòria literaria de Vázquez Montalbán i el seu personatge, el conegut Carvalho.

Trilogia inicial d'Andrea Camilleri (La forma de l'aigua, El gos de terracota, El lladre de pastissos). Camilleri crea el seu comissari Montalbano en homenatge a Vázquez Montalbán. Històries que ens són geogràficament més properes.

Esperem que aquest períple literari hagi estat del vostre interès i que, sobretot, que us hagi fet venir ganes de llegir més novel·la negra i de descobrir nous escriptors.

RECOMANACIÓ CINEMA

FERGUSON, Charles. *Inside Job*. 2010.

Aquest punyent documental ens explica qui, com i què va provocar la crisi financera mundial que va començar l'any 2008. Parteix del que va passar a Islàndia, un exemple molt clar de com es pot desestabilitzar un país en quatre dies i que serveix per a entendre el que va passar després a més gran escala. A través d'una exhaustiva investigació i amb gràfics i entrevistes a periodistes, financers i polítics, *Inside Job* ens mostra com aquesta crisi va començar als EE.UU., i com ha provocat la pèrdua de la llar i la feina a milions de persones i ha posat en perill l'estabilitat econòmica de molts països. Però no era una situació inevitable, sinó que la progressiva permissivitat de les lleis i la cobdícia sense límits de banquers, buròcrates, polítics, agències qualificadores i, fins i tot, professors universitaris hi han jugat un paper molt important. Aquest documental, narrat per Matt Damon en la seva versió original, ens fa veure que aquest robatori, que no ha suposat cap detenció ni condemna, no va ser una feina feta des de fora, sinó perpetrada per algú (alguns) de dins, "an inside job". *Inside Job* va guanyar l'Òscar 2010 al millor documental.

COMUNICACIÓ

NOVETATS A LA GRAELLA DE CALDES FM

Tres nous programes enriqueixen, des de fa poques setmanes, la programació de la nostra emissora municipal. Aquests espais de ràdio local se sumen a l'oferta consolidada ja existent i són, creiem, una mostra de l'interès de la gent de Caldes per fer ràdio.

INDRETS DE CALDES

Setmanalment la Pili Suárez i en Pere Balliu ens plantegen un passeig sonor per les afores del poble. En les seves passejades radiades pels INDRETS DE CALDES, tenim ocasió de conèixer, casa a casa, masia a masia, tot el nostre patrimoni humà, agrícola i arquitectònic. Cada programa, d'uns vint minuts de durada, ens parla de les cases de pagès, de la seva història i de quines famílies hi viuen o hi ha viscut. La feina de documentació es fa amb la col·laboració de l'arxiver municipal Pep Casas, amb el coneixement del poble d'en Pere Balliu i l'inquietud, curiositat i coneixences de la Pili Suárez.

Podeu sentir-ho en directe els dimecres a les 7 de la tarda, en la seva repetició del dissabte a les 12 del migdia, o a internet.

FEBRE DE FUTBOL

Aquesta és una proposta curiosa i agosarada d'en Carles Llop. De fet, CaldesFM ja té el seu programa d'esports, magníficament conduït per en Xavi Bellver. El que està fent en Carles Llop és parlar del Barça, de l'Espanyol i del Reial Madrid. Hem de confessar que vam haver de preguntar-nos pel sentit que té que una petita emissora municipal com la nostra tingui un programa en el que es parli de temes que són contingut corrent a les grans cadenes de ràdio. Però la resposta ha vingut ràpida: fem ràdio totalment local perquè és la gent de Caldes la que parla dels seus equips. I això també és fer poble.

La ràdio que tens més a prop

* memoritza-la a la ràdio del cotxe!

Per sintonitzar-ho en directe, poseu la ràdio el dimarts a les 7 i 5 minuts, després de CALDESFM ESPORTS, o sentiu la repetició el dissabte a un quart d'una del migdia. I, és clar, a internet sempre que ho vulgueu.

TEMPS DELS JOVES, DES DE CA LA ROMANA

Una de les assignatures pendents –seguim fent la crida– és aconseguir joves locutors i locutores que tinguin ganes de fer ràdio. Per això sempre estem a punt per formar-los i obrir-los els micròfons. De moment però, com a iniciativa de la tècnica de Joventut, la Susanna Fulcarà, comencem a emetre un espai setmanal, conduït per ella mateixa i per l'equip de Joventut, destinat a informar als oients de totes les activitats que es fan pels joves, amb la idea que els mateixos nois i noies s'animin a afe-

gir-se al projecte.

De fet, els joves del SES Caldes, han tornat a col·laborar amb la nostra ràdio i han reprès la seva activitat periodística, amb menys quantitat de programes, però més elaborats. Aquest curs han realitzat un espai sobre els problemes alimentaris en els joves i un sobre els pírcings i els tatuatges.

Recordeu que CALDES FM, a més d'oferir la possibilitat de ser un suport publicitari per a empreses, negocis i professionals del poble, emet també – i gratuïtament – falques sobre les activitats que organitzen les entitats caldenques.

Ens sentim, doncs al **107.9FM** o a www.cadesdemalavella.cat/caldesfm. I, millor encara, a www.facebook.com/caldesfm

CALDES FM. Emissora municipal de Caldes de Malavella.

Imatge del programa "Febre de futbol"

CALDES FM

Et sona?

107.9 FM RÀDIO A LA CARTA!

ESCOLTA CALDES FM ARA TAMBÉ PER INTERNET
WWW.CALDESDEMALAVELLA.CAT/CALDESFM

**TRIA L'HORA I EL DIA QUE VOLS ESCOLTAR LA NOSTRA
PROGRAMACIÓ**

**Ja es pot fer publicitat a la ràdio. La manera més
fàcil d'arribar als teus clients potencials!**

Informa-te'n a:

caldesfm@caldesdemalavella.cat".

La ràdio que tens a prop
Memoritza-la al cotxe

Informe-u-vos de la programació a:
www.caldesdemalavella.cat

Taula de joves – Caldes de Malavella

L'Espai Jove va acollir la tarda del divendres 17 passat de febrer, la primera Taula de Joves per a l'elaboració del Pla Local de Joventut de Caldes de Malavella. La trobada va començar amb una breu introducció dels antecedents locals i nacionals, pel que fa a la planificació de les polítiques de joventut, en la qual es va aprofitar per recordar el Pla Local elaborat pel període 2008-2011 i l'obertura de l'Espai Jove "Ca la Romana" el 2008. També, es va fer un breu resum de quins són els reptes que es planteja el Pla Nacional de Joventut i quin va ser el procés participatiu que es va dur a terme per fer-ne l'elaboració.

Seguidament, a través d'una dinàmica d'anàlisi, es van posar sobre la taula necessitats pel que fa als àmbits de formació, treball, habitatge i participació en espais col·lectius. Les persones participants, la majoria implicades en la vida associativa del municipi, van elaborar propostes realistes per plantejar accions que provin de resoldre algunes de les mancances. D'aquesta manera, es va detectar la importància de continuar potenciant espais d'interacció amb el col·lectiu jove per tal que aquest trobi una major complicitat

amb les accions que des de l'Àrea de Joventut es duen a terme. Aquesta trobada ha estat la primera experiència de participació juvenil per l'elaboració de les polítiques de joventut municipals. Els mateixos joves participants van constatar la necessitat de treballar per tal que, amb el temps, espais de participació com aquest aglutinin una major quantitat de joves i de perfils de joves.

Com era d'esperar, al llarg de la trobada es va manifestar la preocupació que suposa la situació socioeconòmica actual i com aquest fet planteja nous reptes per al col·lectiu juvenil.

Entenent la dificultat amb la que els municipis es troben a l'hora d'oferir una proposta formativa que incideixi de manera exitosa en la demanda del col·lectiu, es va proposar que des de l'administració local s'oferixi als joves canals d'informació i espais d'assessorament més amplis,

per tal que aquests puguin tenir una visió clara de les oportunitats formatives que ofereix l'entorn.

De la mateixa manera que es va manifestar la importància de potenciar els vincles de comunicació i interrelació amb els joves, es van fer propostes de projectes per intentar actuar amb un àmbit com és la transició domiciliària dels joves.

Actualment, el municipi no disposa de cap servei que resolgui aquesta problemàtica que, com va quedar pal·lès a la trobada, és un aspecte sobre el qual s'ha de donar una resposta local, tant pel col·lectiu jove, com per unitats familiars que es troben amb dificultats econòmiques.

El 2 de març es va fer una nova reunió a l'Espai Jove per continuar amb el debat. La jornada de participació per a l'elaboració del Pla Local, com les persones participants van sol·licitar, finalitzarà amb una darrera trobada de retorn, en la qual també seran presents els representants polítics.

LLAR D'INFANTS ELS NINOTS

El centre

Volem fer-nos grans!

L'autonomia l'entendem com un conjunt de capacitats pràctiques que permeten a l'infant a preparar-se per la vida i trobar recursos per afrontar qualsevol situació diària, sense frustracions.

Els infants volen créixer i demostrar en tot moment que són grans. Per això els hem de deixar experimentar, equivocar-se, encertar... a ells tots sols i no anticipar-nos a les seves accions.

Com treballem l'autonomia?

A la llar intentem estimular i confiar amb les característiques i capacitats de cada nen. Evidentment, els nens de P-I necessiten més atenció i ajuda però això no implica que no ho puguin fer sols.

Treballem l'autonomia mitjançant hàbits com ara:

- Recollir. Després de cada activitat l'educadora començar a recollir tot

cantant "A recollir, a recollir" i això motiva els nens perquè vagin col·locant cada material i/o joguina al seu lloc.

-Posar i treure les sabates. Un cop arribem al dormitori, cada nen /a s'asseu al seu matalàs i es treu les sabates per dormir. Després de la migdiada, intenten posar-se les sabates tots sols.

- A l'hora del pati, cada nen agafa la seva jaqueta del cubell i se la posa. Després de jugar, se la treu i la retorna al cubell.

- A l'hora de dinar, cada nen ha d'agafar el seu pitet de la motxilla i anar a la seva taula. Intentem que tots vagin menjant i bevent sols. La funció de l'educadora és ajudar en moments puntuals.

-Durant el dia van fent petits encàrrecs: portar el paper del menjador a l'administradora, mirar el temps que fa, ajudar-se entre ells...

Cal potenciar la seva autonomia per afavorir la seva autoestima i seguretat.

LLAR D'INFANTS ELS NINOTS

El 3 de desembre passat, l'AMPA de la Llar d'Infants Ninots va organitzar un altre any els tallers de Nadal per tal de preparar entre tots (nens/es, pares/mares i familiars) la decoració nadalenca de la Llar, fer els pals per fer cagar el Tió i decorar el fanalet per anar a esperar els Reis. Els tallers van ser tot un èxit d'assistència i es va oferir xocolata desfeta per endolcir la tarda a tothom.

Durant el novembre, l'AMPA també es va encarregar d'organitzar una

reunió a tres bandes amb membres de la Junta, educadores de la Llar i la regidora d'Educació de l'Ajuntament de Caldes. En la reunió es van tractar temes que pares, mares i educadores considerem claus per millorar el funcionament diari de la llar, afavorir la integració de l'alumnat i contribuir al seu desenvolupament personal, i també es van fer propostes per endegar futures activitats conjuntes. Aquest mes de febrer, l'AMPA ha preparat un taller per confeccionar

entre tots la disfressa de la rua de Carnestoltes. La proposta guanyadora ha estat la disfressa de pingüins, i no és gens estrany amb el fred que ens ha visitat aquests dies.

Amb aquestes activitats, l'AMPA pretén fomentar la comunicació i participació entre tots els membres de la comunitat educativa, participar i dinamitzar les festes de la Llar, així com prendre part en els actes que s'organitzen al poble.

ESCOLA BENAULA

Els nois i noies de 5è i 6è de La Benaula aquest curs hem fet una representació dels Pastorets. Va ser el 22 de desembre i vam fer dues sessions, una per a l'escola i una altra per a les famílies. Va ser tota una experiència: preparar decorats, assajos, atrezzo... Aquí teniu algunes de les nostres impressions:

Àlex i Maria del Mar- Els alumnes de 5è i 6è vam fer l'obra dels Pastorets. Hi havia frases que feien molta gràcia. Nosaltres estàvem molt contents de fer l'obra i la veritat és que va sortir força bé.

Cheyene- A mi em va agradar fer els Pastorets. Els vam representar dues vegades. Estava molt nerviosa i els meus companys també. Anàvem pintats i maquillats.

Aryane- Es tractava d'uns dimonis que no volien que els àngels anessin a veure el nen Jesús. També hi sortien els Reis d'Orient i el Pare Noel que sempre anava ben perdut.

Jaume- Hi sortien uns dimonis malvats, àngels i pastors, St Josep i la Mare de Déu.

Ivan- Al matí vam anar al teatre per fer l'obra dels Pastorets pels nens i nenes de l'escola. A la tarda ho vam

tornar a fer pels pares. En dos dels actes ens vam equivocar i els pares van riure com si ho haguéssim fet expressament. Al final tots van aplaudir i ens vam posar molt contents.

Roger- Els Pastorets és una comèdia que està ambientada a l'època en que va néixer Jesús. A mi, aquesta obra m'ha agradat molt, sobretot els assajos i la representació pels pares.

Gabriel- Al matí vam fer l'obra pels nens i nenes de l'escola i els va agra-

dar molt. Després ho vam tornar a fer pels pares. Ens va costar força i ens vam equivocar una mica però tothom va riure.

Marina- Em va agradar de fer de "dimònia" Fogarada a l'obra dels Pastorets. Va ser una bona experiència i m'agradaria tornar a fer una obra de teatre amb els meus companys.

Joel- A mi em va agradar molt i ens ho vam passar molt bé. Estava molt nerviós i em va sorprendre que sortís tan bé.

Pablo- Va ser una obra fantàstica, ens va costar aprendre el paper però no ens vam rendir, per això em vaig posar molt content. La veritat és que ens va quedar molt bé.

ESCOLA SANT ESTEVE

L'ESCOLA

Celebrem el dia de la no violència i la pau

El dia 30 de gener, al matí, els i les alumnes de l'escola Sant Esteve vam celebrar el Dia de la No Violència i la Pau. Prèviament, des de 1r a 6è de primària, havíem escrit frases sobre aquest tema, dins de coloms de paper.

Un cop reunits al pati, van anar sortint un/a alumne/a de cada aula a llegir el text que havien triat, d'entre tots els que s'havien elaborat per la classe, referent a la pau.

Després, per tornos segons el curs, van anar enganxant el seu colom en un mural, omplint l'espai que formaven les paraules "LA PAU".

Els/les nens i nenes d'infantil vam omplir un collage, amb forma de colom, en relleu, amb trossos de paper vegetal blanc rebregat, sobre un fons pintat amb ceres.

També vam cantar plegats la cançó de Doraemon, que era escaient per la diada.

L'AMPA

El menjar ecològic i els productes de quilòmetre 0 al menjador de l'Escola Sant Esteve

Ens enorgulleix donar a conèixer la pràctica que per iniciativa de TOT OCI i CAPGIR es realitza des del curs 2009-2010 en el menjador de la nostra escola i que consisteix en la introducció d'aliments ecològics en els menús diaris del menjador escolar.

Què és un producte ecològic? És un producte produït segons les normes de l'agricultura ecològica, evitant al màxim l'ús de productes químics (fertilitzants, pesticides, conservants). Això assegura una millor alimentació per als nostres fills.

En el cas del menjador de l'escola Sant Esteve, es compren productes com l'enciam, els llegums i la fruita a l'Associació de Bio-productors de Girona, que agrupa a un col·lectiu de pagesos amb explotacions particulars on cadascú d'ells té una o més certificacions de producció ecològica.

 Menjant iogurt ecològic

ca. A més, comentem que els iogurts ecològics venen de la Cooperativa de la Selvatana de Campllong.

A més a més de veure molt positivament la introducció dels aliments ecològics, valorem que vinguin de productors molt a prop del lloc de consum. Aquests productes locals s'anomenen "productes de quilòmetre 0", és a dir, que es procura que els productes comprats vinguin de l'explotació més propera. S'afavoreix així el consum de productes locals i de temporada.

Els avantatges són nombrosos: econòmics (estalviem el cost del transport), mediambientals (si no es

transporten lluny, no es contamina tant), econòmic-socials (dinamitzem el teixit empresarial local i, per conseqüència, l'economia local).

L'AMPA, que és l'encarregada de la contractació del servei de menjador, es mostra molt satisfeta d'aquesta introducció, que no ha suposat cap cost addicional en el preu dels menús.

El somni a mig termini és que sigui possible que tots els aliments del menú siguin productes ecològics.

<http://ampaescolasantesteve.blogspot.com/>

 En Ricard el cuiner i la Ilham preparen amanida amb enciam ecològic.

SES CALDES

Cantata per la pau "UAP, una mirada a la il·lusió 2012"

El divendres passat, 27 de gener, un grup d'alumnes de l'Institut de Caldes de Malavella van participar en la cantata per la pau "UAP, una mirada a la il·lusió 2012" que es va representar al Teatre Municipal de Girona. La cantata és un treball dut a terme per diferents instituts de les comarques de Girona amb la finalitat de recaptar fons per col·laborar amb l'ONG Intermón Oxfam amb el projecte "Emergència Banya d'Àfrica" (Kenya, Somàlia i Etiòpia).

L'Institut de Caldes de Malavella hi ha participat per tercer any consecutiu. Els nostres alumnes han assajat durant diverses setmanes. És un treball dur, que requereix molt d'esforç, paciència i dedicació. Han estat un total de 33 nois i noies de 2n d'ESO que formaven part d'un cor de 170 cantaires. També hi ha participat una alumna de 4t d'ESO que va haver de passar un càsting per fer de protagonista de la cantata, juntament amb altres nois i noies de les comarques de Girona.

Aquest any no només hem participat en el concert que es dedica als alumnes dels instituts participants sinó que també ho hem fet en el concert que es va representar al vespre, obert al públic i amb tot d'autoritats!

Concert de Nadal 2011

Un any més, l'Institut de Caldes de Malavella ha organitzat un Concert de Nadal. Uns quants nois i noies alumnes de l'Institut han interpretat aquest concert per a la resta de companys i professors. Cal valorar l'esforç d'aquests nois i noies que, amb l'orientació del professorat de música, han hagut de dedicar força hores de pati per a poder-se trobar i assajar les cançons. Cal destacar també la bona rebuda que ha tingut el concert per part de la resta de

companys, que l'han escoltat amb força admiració i respecte.

Volem agrair la col·laboració de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor, que ens han cedit el seu espai per a poder donar cabuda a tots els alumnes de l'Institut.

Pissares digitals

Recentment s'han instal·lat tres pissarres digitals a tres aules del centre, en el sí del programa eduCAT 2.0 que impulsa el Departament d'Ensenyament. El programa preveu dotar els centres que s'acullin a aquest programa amb pissarres digitals i ordinadors, per promoure l'ús d'instruments digitals en el procés d'aprenentatge a les aules.

Nevades

El 2 de febrer passat va començar a caure una nevada a gairebé tot Catalunya. La nostra comarca en va resultar també força afectada. Tot i suspendre les classes del dijous a la tarda, els alumnes no es van poder estar de sortir al pati i jugar amb la neu que va emblanquinar el nostre institut. L'endemà divendres, malgrat que es va suspendre el servei de transport, vam poder seguir les classes amb una certa normalitat.

Ja han passat les festes de Nadal i hem vist que l'ambient de l'Església Parroquial durant l'Advent i Nadal va ser "diferent", com cada any. Els nens i nenes d'Iniciació Cristiana (més de quaranta que es preparen per rebre la Primera Comunió) van fer unes nadeses precioses, afegint-t'hi pregàries i les vam penjar, en unes branques, que van decorar l'Església. El curs de Seguiment (els que ja han fet la 1a Comunió) i el grup de l'Espai Jove de la parròquia, van fer tres murals amb aquest missatge per Nadal:

Serem feliços si...
 ... obrim els ulls i el cor
 ... avui ens posem en camí
 ... donem bones notícies

Aprofitant l'encesa dels llums de Nadal, a les escales de l'Església, vam cantar diverses nadeses amb la presència dels pares, familiars i molts vilatans que

es van aplegar per escoltar-nos. També es va organitzar un "Tió solidari".

Ara ja som en plena Quaresma -quaranta dies abans de Pasqua- i es perllongarà fins Setmana Santa. Aquest temps, ha de ser un camí de preparació interior, per estar a punt i celebrar amb gran joia, la festa per excel·lència dels cristians: La Pasqua.

Aquest any, els de Seguiment podran participar en la Trobada diocesana, que es farà a Malgrat de Mar, el 4t diumenge d'abril. Una trobada en la qual participen nois i noies de les diferents parròquies del Bisbat.

Ja estem preparant les "catecolònies" pel cap de setmana del 21 al 22 d'abril, a Foixà, amb la col·laboració de l'Espai Sant Esteve. Desitgem que siguin tan

fantàstiques com sempre. Aquest any aprofundirem amb les Paràboles de Jesús per a què siguin un exemple per viure com Jesús ens va ensenyar i ser apòstols de la Nova Evangelització.

El rector i l'equip de catequistes

<http://www.bisbatgirona.cat>
 (busqueu la Parròquia de Caldes de Malavella).

AGRUPACIÓ DE SARDANISTES DE CALDES

El 29 de gener passat vam celebrar l'Assemblea general de socis de l'Agrupació de Sardanistes i uns dels punts de l'ordre del dia era l'elecció de la junta directiva. Doncs bé, aquest són els components de la nova junta que es va aprovar per unanimitat:

Presidenta: Anna Vilar
 Sots-President: Josep Delemus
 Secretària: Rosa Ma. Pratseballs
 Tesorer: Pere Prat
 Vocals: Rosa Artau, Lluís Clapés, Carme Deulofeu, Teresa Font, Pilar Quer i Xavier Tresserras

Gràcies a tots i a totes per la vostra confiança i no cal dir que seguirem treballant com fins ara perquè la sardana segueixi en el lloc que li correspon. Els dies 12 i 13 de maig celebrem el 63è Aplec de la Sardana: el dissabte, amb el tradicional concert a càrrec

de la cobla Ciutat de Girona i la Coral Cantaires de Caldes; i el diumenge ens acompanyaran quatre cobles: la Ciutat de Girona, Reus Jove, Bisbal Jove i Premià. Enguany volem dedicar l'Aplec a tots els compositors que han dedicat sardanes al nostre poble i a la seva gent. De moment, tenim recopilades 117 sardanes. La Nostra inten-

ció és poder fer l'Aplec amb el major nombre possible d'aquestes sardanes, sempre que les cobles no hi posin cap objecció.

Esperem gaudir de la vostra companyia en una diada tant important com és l'Aplec del nostre poble, el més antic de les comarques gironines i el segon de Catalunya.

ASSOCIACIÓ IKALD

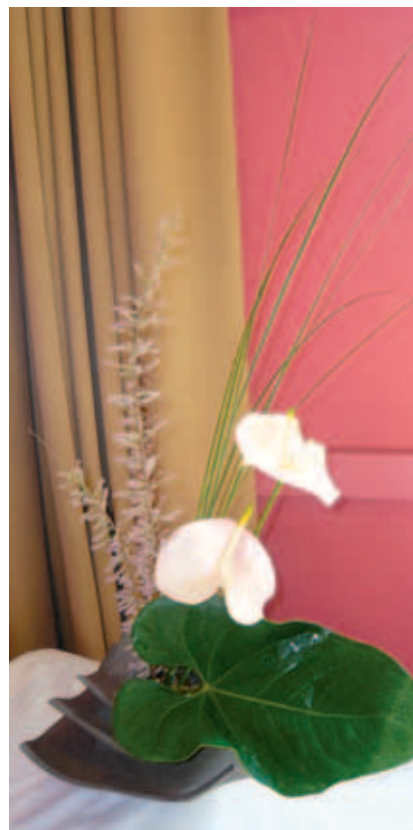
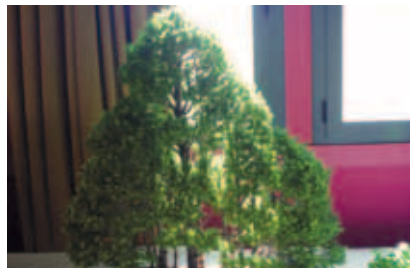
Un cop superat el fred siberià que ens ha acompanyat durant els dos primers mesos de l'any, des de l'Associació IKALD volem donar una ben "florida" benvinguda a la tant desitjada primavera i és per aquest motiu que ja estem preparant l'exposició d'ikebanes, bonsais i ceràmiques que, com cada any, tindrà lloc durant la Setmana Santa en els locals del Casino Municipal del nostre poble.

Us animem a visitar-la perquè pugueu contemplar els treballs que es fan en els cursos que programa l'Associació i, a més, perquè totes les persones que hi participen, de manera totalment

altruista, ho fan amb moltes ganes i il·lusió.

Aprofitem l'avinentsesa per recordar que l'Associació IKALD també participa des de fa uns anys, amb un muntatge propi d'ikebanes, a la conegudíssima exposició "Temps de Flors" de Girona que té lloc durant la segona setmana de maig.

I de moment, només ens resta informar-vos que el dissabte 14 de gener va començar el curs de bonsais, en horari de 4 a 2/4 de 7 de la tarda i d'una durada de 10 setmanes. Per a més informació sobre qualsevol curs podeu contactar amb la Dolors al telèfon 630720046.

XARXA DE DONES

Quan llegiu aquest escrit, segurament ja haurem celebrat el dia de la dona treballadora. Enguany hem organitzat juntament amb la Colla Sardanista, una audició de sardanes compostes per dones i interpretades per la cobla de la Bisbal Jove.

De tant en tant ens agrada fer activitats conjuntes amb d'altres entitats o associacions del poble. Pensem que és molt interessant i enriquidor.

Aprofitant aquesta diada, també us voldríem mostrar algunes dades que reflecteixen la situació actual de la dona en el món del treball.

A Catalunya hi ha un 56,26% de dones que treballen enfront d'un 69,08% d'homes (dades extretes de l'EPA 2011).

Les dones tenim un tant per cent de feines temporals i de treballs de temps parcials superior al dels homes.

Les dones majoritàriament s'encarreguen de la cura de les persones i, per tant, sovint es produeix una disconti-

nuïtat en les seves carreres professionals, ja sigui a través de reduccions de jornada, excedències... o sia que a la llarga perceben unes jubilacions menors.

També és interessant ressaltar la poca presència de les dones en els càrrecs de responsabilitat, càrrecs directius, consells d'administració... tant a la funció pública com a les empreses privades. I encara existeix una diferència salarial important entre dones i homes.

Tot i que hi ha hagut un gran avanç en les últimes dècades de la dona en el terreny del món laboral, és evident que encara ens resta molt camí per recórrer i per aconseguir una igualtat

plena.

Cal continuar avançant però ens preocupa que amb les retallades i la crisi econòmica, en comptes d'avançar puguem retrocedir. És bàsic mantenir els serveis públics que han de garantir la igualtat, la compensació de les desigualtats i l'equilibri social, com educació, sanitat, dependència, serveis socials... ja que, si no és així, afectarà evidentment a tothom però, sobretot, a les dones.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE FRANCIAC

Des de Franciac ens tornem a “posar les piles” per continuar amb les activitats pròpies de l’any.

A l’hivern fem “ una micona” com els ossos. Aquesta Associació – Comissió reposa. S’agraeixen uns mesos de poca activitat. Tots necessitem un temps per a nosaltres mateixos, si és que després volem donar el millor i tornar amb més ganes, ímpetu i bones idees.

El tret de sortida l’iniciarem als voltants de Sant Josep amb l’Assemblea General Ordinària, a on l’Associació de Veïns convoca als socis per avaluar la situació de Franciac. Contem amb l’inestimable presència del Sr. Alcalde al qui qualsevol veí es pot adreçar perquè li resolgui els seus dubtes i inquietuds.

Enguany ens regirem per les normes dels nous estatuts que, per cert, tot i haver canviat el format de la presentació en l’ordre del dia, el seu fons resta inalterable.

En aquestes reunions, la Junta Directi-

va demana l’aprovació del pressupost per a l’actual exercici, exposa la memòria de la gestió desenvolupada i es parla dels Fons de Reserva i la seva aplicació. Aquest any hi ha elecció de membres de la Junta Directiva.

L’actual candidatura es torna a presentar, tenim ganes i energia per continuar treballant per Franciac, sempre òbviament, que els socis ho considerin oportú i, en cas contrari, una altra candidatura hauria d’assumir aquest rol.

Després de l’Assemblea, ens enca-

minarem a preparar la ja tradicional Arrossada popular prevista per l’últim diumenge d’abril (dia 29).

Us hi esperem!!!

COLLA GEGANTERA

Com si no hagués estat res, ja ha tornat passar un altre any.

Ja ens hem tornat a reunir per preparar la nova temporada que, any rera any, preparem amb molta il·lusió. Noves sortides a diferents pobles de les comarques del voltant que ja estan preparant les seves festes -tot i que encara falten alguns dies- i que tots esperem amb “candeletes” per poder fer ballar els gegants que han estat tancats tots aquests mesos de fred.

Hi ha gent que comença dins la Colla amb la il·lusió de poder ajudar ja sigui fent ballar els gegants o tocant algun instrument amb els grallers i tabalers. I hi ha gent que fa anys que hi són i preparen la roba dels gegants perquè facin goig en sortir a la plaça a ballar, que restauren les nostres figures, que preparen el calendari de sortides, que es fan càrrec del magatzem... tothom treballa perquè la feina surti bé i aquesta nova temporada pugueu tornar a gau-

dir dels gegants, dels vostres gegants. El diumenge 12 de febrer vam començar a escalfar motors amb dos actes: un al matí i un altre al migdia. Al matí vam anar, per petició de la plataforma Caldes Decideix, a una marxa festiva que havien organitzat a Girona la gent de l’Assemblea Nacional Catalana de les comarques gironines. Des de l’or-

ganització demanaven algun element representatiu del poble i què millor que portar-hi la Malavella! Hi havien molts gegants, manaies, colles sardanistes, diables, bastoners... I després d’aquest acte, vam tornar a Caldes per poder inaugurar l’Oficina de turisme amb l’acompanyament de tots els gegants i gegantons.

Com ja sabeu, la CAL (Coordinadora d'Associats per la Llengua) és una entitat nacional que vetlla per la preservació del català en tots els àmbits. El nucli de Caldes ha centrat els esforços en el Correllengua, que s'ha celebrat a la nostra vila des de l'any 2006. També hem organitzat el "Xerrem!", unes trobades guiades perquè les persones que no estan acostumades a parlar la nostra llengua la puguin parlar amb un caire informal.

Des de la CAL animem les persones sensibilitzades amb el català a sumar-se al projecte ja que com més persones siguem, més idees sorgiran i més feina podrem fer.

Us animem també a ser fermes amb el català en el nostre dia a dia ja que hi ha malauradament molta feina a fer encara. Sense anar més lluny, tinc present una situació força recent de la situació de degradació del català a Caldes mateix:

En una interessant xerrada de fa poc,

la conferenciant, una veïna de Caldes, diu que parla en castellà perquè li és més còmode però anima a les persones assistents a adreçar-li dubtes i preguntes en català. En el torn de preguntes, tothom li parla en castellà, fins i tot les persones catalanoparlants. En resum, durant tota la xerrada, l'únic moment en que s'ha parlat en català ha estat a l'inici i al final de la xerrada, per part de la persona de l'entitat que ha organitzat la xerrada. Força simptomàtic, oi?

Valdria la pena preguntar-nos el per-

què d'aquesta submissió lingüística i reflexionar que si ni els catalanoparlants parlem el català, d'aquí a la desaparició de la nostra llengua només hi ha un pas. No s'hi val a llençar pilotes fora i responsabilitzar de la situació exclusivament a l'Estat espanyol o als que encara no parlen el català. La supervivència del català depèn, també, de l'ús que en fem cadascun de nosaltres en el nostre dia a dia. Reflexionem-hi, si us plau.

Albert Torrent, President de la CAL

CLUB DE GOLF CALDES DE MALAVELLA

Comença la festa!!!

Ja ha passat el fred i els jugadors infantil i juvenils representants del Club de Golf Caldes de Malavella ja estan escalfant motors per entrar en competició. Per això us fem saber el calendari oficial perquè us el pugueu apuntar a la vostra agenda:

Rànquing, Interclubs i Campionat de Catalunya infantil - juvenil individuals i per equips FCPP -ACPP, any 2012.

1a prova: 17 i 18 de març, al camp HpcI de Sant Vicenç de Montalt

2a prova: 21 i 22 d'abril, al camp de Franciac de Caldes de Malavella

3a prova: 26 i 27 de maig, al camp de Badalona

4a prova: 30 de juny i 1 de juliol, al camp Papalús de Lloret de Mar

5a prova: 29 i 30 de setembre, al camp de Castelló d'Empúries

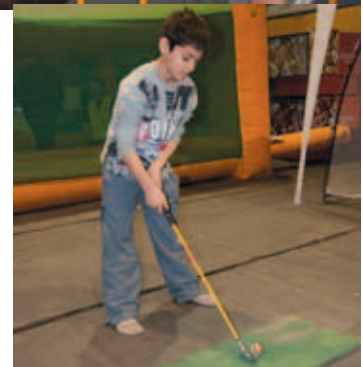

Participants del JAN en l'activitat de golf.

6a prova: 3 i 4 de novembre, al camp Portal del roc de Vilanova i la Geltrú

Campionat de catalunya juvenil: 17 i 18 de novembre, a Sant Cebrià de Vallalta

El president us desitja molta sort i que jugueu molt bé.

CLUB ESPORTIU CALDES

L'escàner

Nom: Alex Toldrà

Edat: 30 Anys

Equip actual: Sènior Msc. 3a Catalana

Anys al club: set (Des de la fundació)

Des dels 8 anys estic vinculat al món del bàsquet. Com a jugador, vaig començar a les Dominiques de Salt i vaig formar part més endavant del CB Salt. Vaig debutar amb 20 anys a la catalana fins als 24, quan ho vaig haver de deixar per culpa de les lesions típiques d'aquest esport (genolls). Vaig ser format al Salt en les dues facetes i portat per en Josep Maria Jou, actualment Director Tècnic del CE Caldes, persona a qui vull agrair la formació que m'ha donat tant en el bàsquet com en la vida en general.

Què et va portar a entrenar a Caldes de Malavella?

El fet que en Josep Maria Jou formés part del projecte i el seu tarannà.

Creus que entre els jugadors, entrenadors i pares hi ha un sentiment que el Club és com una segona família?

Sí, de la majoria sí tot i que, com sempre, hi ha alguna excepció.

Amb els anys que fa que ets al Club, que és el que més valores?

El sentiment familiar de club i la feina que es fa i que em deixen fer, que a l'hora és molt valorada.

La temporada passada va ser molt bona i vareu aconseguir l'ascens a 3a Catalana. Com veus l'equip aquesta campanya? Veus factible la salvació?

La salvació és factible per la qualitat dels jugadors que dispo, tot i que la temporada està essent dura per la inexperiència del jugadors, la majoria molt joves.

Com a tècnic de l'equip més gran del Club, quin missatge donaries a la mainada que puja?

Que no es deixin res pel camí i que

absorbeixin al màxim de cada un dels entrenadors i companys que puguin tenir al llarg de la seva vida esportiva.

Un jugador referència: Audie Norris

Un lema: A l'esport i a la vida no sempre guanya el més preparat sinó el més llest

Un hobby: El pàdel

Un somni: Ser feliç

El millor record: L'ascens a 3a catalana amb el CE Caldes

I el pitjor: La derrota a la final territorial júnior de Girona

 Àlex Toldrà entrenant

UNIÓ ESPORTIVA CALDES

Temporada 2011/2012

Com cada any, arribats a mitjan febrer, continuem amb els nostres equips competint en les respectives lligues i amb uns bons resultats per la majoria d'ells.

1r. equip: 3a posició (Segona Catalana, grup 1)

Juvenil: 9a posició (Segona divisió, grup 6)

Cadet: 11a posició (Segona divisió, grup 1)

Infantil A: 6a posició (Tercera divisió, grup 6)

Infantil B: 3a posició (Tercera divisió, grup 1)

Aleví: 8a posició (Tercera divisió grup 30)

Benjamí A: 4a posició (Consell Comarcal, grup 3)

Benjamí B: 1a posició (Consell Comarcal, grup 2)

PreBenjamí A: 1a posició (Consell Comarcal, grup 2)

PreBenjamí B: 7a posició (Consell Comarcal, grup 3)

Recordem que el 1r. equip juga els partits de casa els diumenges a 2/4 de 12 i us animem a venir al camp de Can Bernadí a donar-li suport per mantenir la bona posició actual en els llocs capdavaners. També us esperem per donar suport a la resta d'equips fins al final de la lliga.

A la foto, després de molts anys, es va disputar el derbi Caldes-Cassà. El partit va acabar amb empat (1-1).

Aprofitem per informar-vos que el divendres, dissabte i diumenge de Setmana Santa, al camp de Can Bernadí es jugaran partits de un torneig internacional de futbol base. Es una altre bona oportunitat per pujar-hi a gaudir del futbol.

Pel que fa a final de temporada, com cada any, preparem el Campus d'estiu de la UE Caldes per als mesos de juny i juliol. Esperem repetir l'èxit de les anteriors edicions.

També volem agrair l'assistència a la Quina de la UE Caldes feta les passades Festes Nadalenques. Esperem trobar-vos-hi a la propera edició.

Finalment, com sempre, volem agrair als patrocinadors i col·laboradors que fan possible la viabilitat del nostre club i recordar-vos que visitant el nostre web www.uecaldes.cat. Hi trobareu notícies, resultats de partits, i altra informació relacionada amb el nostre club

 El derbi entre la UE Caldes i el Cassà.

CLUB PATINATGE ARTÍSTIC CALDES

Comencem el primer trimestre de 2012 i el nou calendari de competicions. Tenim patinadores de preliminars a qui se'ls demana que realitzin el cop de peu a la lluna, la pirueta amb dos peus, el dimoni i el canó. Les convocatòries són diverses durant el curs i caldrà veure quines hi poden anar a la primera.

En el nivell de promoció I se'ls demana el cop de peu a la lluna, el salt del tres, pirueta amb dos peus amb entrada,

Patinadores de nivells preliminars i promoció

l'àngel i l'àguila. Les patinadores que es presenten en la propera convocatòria són la Marina Gibert i la Lídia Malfeitos.

Aquestes proves anteriors serveixen als patinadors i patinadores per començar a posar-se al davant d'una pista i ser avaluats per uns jutges. Però les coses es posen més serioses a les proves obligatòries.

A iniciació B ja parlem de salts de volta com el metz, el salcow i el ripperverguer. Així com de l'àngel i l'àguila amb canvi de fil seguits d'una pirueta amb un peu. Tot això a través d'un disc que també inclou uns passos en línia recta i uns passos de vals. El diumenge 26 de febrer a Figueres, la Judit Ruiz realitzarà el seu ball per superar aquesta prova.

Si això ja ens sembla difícil, a Iniciació A demanen diferents salts com el lutz, el flip, el tourent i el combinat ripperverguer-tourent-salcow, a part de dues piruetes: una de bucle i una altra d'ex-

terior enrere. Tot això amanit amb uns passos en diagonal i uns passos de vals. Les primeres proves d'aquest nivell seran el 31 de març i caldrà veure quines patinadores podran participar-hi.

A totes elles els desitgem molta sort i les encoratgem a seguir treballant des del Club. Ànims!!!

Entre proves i proves, també celebrem el Carnaval.

Volen les dues fotos, encara que es vegin petites.

Patinadores i patinador de nivell Iniciació B i Iniciació A

CLUB PATÍ CALDES

L'hoquei com mai no l'havies vist!

Arribem a mitja temporada bastant satisfets. Els objectius s'estan assolint i no ens manquen ganes de continuar fent més coses pel Club. El 18 de febrer vam organitzar una gran calçotada on vam reunir gairebé tots els pares i nens perquè tots tenim molt clar que tots som el Club.

Els més petits, l'Escoleta, entre jocs, rialles i alguna caiguda, van descobrint el món de l'hoquei patins i molts d'ells s'atreveixen a assistir als entrenaments de veritat dels dijous, on ja es defensen amb l'estic i la pilota.

Els nens de l'Escoleta d'Hoquei estan fent ja els seus primers partits amistosos i podem dir-vos que no ho fan gens malament. Els equips de Prebenjamí Iniciació, Prebenjamí i Benjamins estan en plena competició de la Lliga Territorial. Els entrenadors, en Dani,

L'Escoleta

en Roger i en Jaume estan molt satisfets dels seus jugadors: la seva evolució és molt bona i saben aplicar les estratègies i trucs que els ensenyen en els partits.

Els partits de lliga ja comencen a ser moooooooooooooooooo emocionants! Consulteu a www.clubpaticaldes.cat o al BIM el calendari dels partits. I si voleu gaudir de l'hoquei patins en viu i en directe, veniu al pavelló a animar al Club Patí Caldes.

Equip de Prebenjamins Iniciació

CLUB EXCURSIONISTA

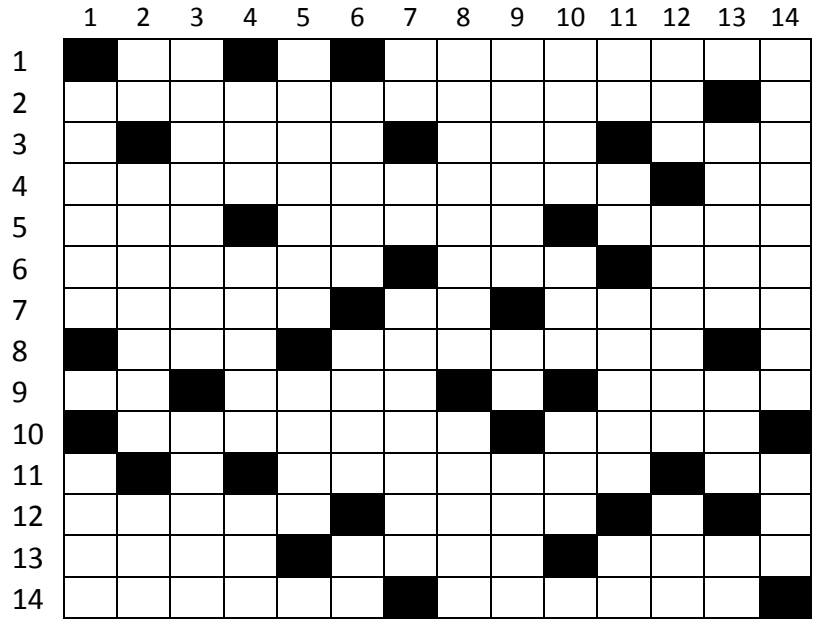
Passatemps

Horizontals

1. El nostre aliment de cada dia. Cent. Paratge. 2. La marxa clàssica d'Olot. Mil. 3. Segueix el nou. Instrument musical. L'all tendra ... i sec pica. Entre la barba i el coll. 4. Via ferrada a l'Ardenya. Cançó de ... Ruiu a Mantells en la meravellosa veu de M. del Mar Bonet. 5. Principi d'universitat. Afluent del riu Dnièper. Municipi de la Selva. 6. Crivada, els lleons. L'antiga Ceilà, ... Lanka. No acaba de ser un atri. 7. Camille Saint-..., músic francès. Interjecció. Embarcació petita pròpia de pobles primitius. 8. Ràdio Nacional d'Espanya. Peça d'abric de teixit impermeable (plural). Cinc cents. 9. Setena nota de l'escala musical diatònica. Regió alemanya que porta el nom d'un riu. Vocal. Instrument manual. 10. L'àngel caigut. Part davantera d'un nau. 11. La segona vocal. Consonant. Línia divisòria de dos vessants en una muntanya o serralada (plural). Aüc, crit. 12. La de campanya és un habitacle provisional en el transcurs d'una excursió. La capital d'aquest estat és Teheran. La primera lletra. Vocal. 13. Mig holandès. Pati interior, generalment voltat de pòrtics. La de resclosit fa un tuf de lloc no ventilat i poc sec. 14. Vent que ve del sud. Absència del cristal·lí.

Verticals

1. Digressió feta per aclarir o ampliar un passatge d'un escrit. Sud. El volcà en actiu més alt d'Europa. 2. Post merídiem. Publicació anual que conté les informacions corresponents a un any d'una institució o activitat (plural). Tres vocals. 3. Indígena. Dispositiu de seguretat amb corretges i mosquetons molt usat en l'escalada. 4. Diari de Madrid. Mancat del poder de moure's. Tres consonants. 5. Expedicions de cristians contra els musulmans per reconquerir Terra Santa. En el guacamai. Consonant. 6. Manifestaven. Variant exòtica del nom Anna. Dues vocals seguides. 7. Pot ser un arbre o un nombre. Dues consonants. En un local, aire deteriorat i poc respirable. 8. Acció d'ascendir. Muntanya més o menys prolongada, de cresta allargada. 9. Aïllar. Dissetena lletra de l'alfabet grec (, P). Relatiu al corrent artístic practicat amb la ingenuïtat d'un inexpert. 10. Nom d'home

Solució

■	A	I	C	A	F	A	■	E	R	T	S	U	A	14
R	O	L	O	■	I	R	A	■	R	E	R	E	N	13
O	■	A	■	N	A	R	A	■	D	N	E	T	12	
C	U	■	S	E	N	E	R	A	C	■	R	■	E	11
■	A	O	R	P	■	S	A	N	A	T	A	S	■	10
A	N	■	E	■	O	■	R	H	U	R	■	■	S	9
D	■	S	C	A	R	O	R	A	N	E	■	R	■	8
A	O	N	A	C	■	E	I	■	S	E	N	S	A	7
R	■	A	■	R	I	S	■	N	E	G	I	R	U	6
R	■	A	■	A	■	N	A	S	E	D	■	N	I	5
A	N	■	S	L	L	E	X	I	A	C	A	R	C	4
P	A	P	■	U	O	C	■	E	O	B	O	■	X	3
M	■	A	D	A	S	A	S	I	D	R	B	A	M	2
E	G	A	T	S	A	I	S	A	P	■	C	A	P	1

d'origen hebreu. Propi de l'època precolombina del Perú. No arriba a ser un penic. Vocal. I l. ... hoc, expressió llatina. Gaudeix de bona salut. Aliatge de ferro i carboni (plural). Mascle de l'oca. 12. En el basquetbol, acció d'interceptar la pilota tirada a cistella per un contrari. Casa, lloc on hom habita. El conegut conte ... Babà i els quaranta lladres. 13. Consonant. El pic més alt dels Pirineus. Embarcació. Dues vocals. En forma de parra, la planta s'enfila. De tot ... , per a tots els socis del Club Excursionista.

Nota del coordinador: Amb motiu de l'originalitat i l'interès de la proposta, oferim una mica més d'espai al Club Excursionista perquè puguem resoldre amb més comoditat el passatemps que ens proposen.

CLUB VOLEI CALDES

A través de la revista municipal, voldríem incidir novament en la feina feta pel club amb la finalitat que la pràctica del vòlei es gaudeix una temporada més al nostre poble.

Tant a nivell de promoció, a través de l'Escola Esportiva Municipal, com a nivell de competició federativa amb els tres equips del nostre Club.

La nostra entitat, que actualment compta amb 8 anys d'existència, és l'encarregada de que any rere any, tots aquells nois i noies que vulguin practicar aquest esport, tinguin l'opció de fer-ho.

No cal oblidar que el nostre esport és un esport minoritari i molt deficitari, tant a nivell econòmic com a nivell de

practicants. Aquests aspectes dificulten molt la pràctica esportiva.

Es tenen problemes per fer equips, problemes per cobrir els pressupostos i desplaçaments molt llargs.

Tot i els inconvenients podem estar contents i orgullosos com a entitat perquè portem moltes temporades lluitant per estar entre els millors clubs de Catalunya.

Seguirem lluitant perquè cada any podem aconseguir noves fites.

Si desconeixeu el nostre esport, us convidem a que gaudiu dels nostres partits els dissabtes a la tarda al pavelló municipal o ens seguïu a través el nostre blog, cvjovescaldes.blogspot.com.

Equip cadet

Equip juvenil

AQUAE

L'Aquae ofereix espai a totes les entitats que ho desitgin. Si voleu parlar de les activitats que feu, heu fet o fareu, envieu-nos els text i fotos a aquae@caldesdemalavel·la.cat.

Gràcies per la vostra participació

Per Eduard Rodríguez Enrich

Salvador Servià

Jo tenia molt clar que era un 10 com a conductor. Pràcticament ningú no m'avançava; amb els primers 600 vaig arribar a fer més de 70.000 km en un any i viatges tan llargs com sortir a les 5 del matí, anar a Pamplona i tornar el mateix dia.

Ah! però un dia vaig pujar al 124 Sport de'n Salvador Servià i aquell orgull va quedar tirat per terra en sec. En Salvador tenia una seguretat, una precisió de càlcul i uns reflexos propis d'una persona d'un altre planeta. A més, al conduir semblava que no feia res i era evident que jo estava a anys llum d'ell.

La "puntilla" me la va donar el dia que varem anar a Barcelona a recollir el 127 que havíem fet preparar per en Salvador i la seva esposa per participar al Rally Montecarlo tot fent el seu viatge de noces.

Mai no podria haver-me imaginat que per dins de la ciutat de Barcelona es pogués circular amb aquella agilitat, colar per dreta i esquerra i amb una seguretat fabulosa.

Una mica d'història

El seu entrenament era la seva tasca diària, tot fent el reconeixement de les obres de l'empresa constructora que el seu pare havia creat. Trams de terra, de fang i de bon asfalt o fins i tot de platja anaven forjant un gran pilot.

Descriure els títols aconseguits em demanaria moltes pàgines però almenys destacaré el títol de campió d'Espanya de Rally l'any 86 i campió del món de raid tot terreny - marató. Molt valuós va ser el tercer lloc al París - Dakar, si bé per mi té una gran importància el 1r lloc d'independents en el Montecarlo del 78 ja que, amb uns mitjans molt minsos i una preparació bastant casolana, va ser una epopeia.

El que més m'ha impactat d'ell no

Salvador Servià i el seu equip celebrant el Campionat d'Espanya de Ral·li del 1986

són els premis assolits sinó, per un costat, com i amb quina meticulositat preparava la participació a les curses i, per sobre de tot, el seu sentit d'amistat, sempre recordant i repetint que els seus èxits eren resultat d'una tasca d'equip, amb els copilots i els mecànics.

Aventures insòlites i qualitat humana

En un tram de "crono" en un Rally Montecarlo es va malmetre una ròtula de direcció que va fer que una de les rodes es tanqués al circular. Va prendre la determinació de seguir el tram amb marxa enrere per poder "domar" la direcció; tot hauria estat perfecte si no fos que un gendarme, ple de cel amb la seva tasca, va creure que el vehicle no podia seguir la cursa circulant així. Després de súpliques plors i agenollant-se, va aconseguir seguir però va arribar fora de temps.

En un altre vessant d'ensurts, en un París-Dakar va quedar avariada a Mauritània, al mig del desert.

Tenia un problema electrònic que de cap manera varen poder solucionar. Ell es va quedar, mentre el seu copilot, l'Enric, va seguir amb el camió escombra per cerca ajuda.

En Salvador, quan rememora aquells tres dies que va passar, envoltat per un silenci absolut i una solitud inexplicable, diu que varen ser tres dies inoblidables; en els primers instants el va dordre quedar fora de cursa irreversiblement però després no va tenir cap sensació de por o neguit: com diu ell "Vaig dormir prop del cel més que mai.

El paradís va durar tres dies amb les dues nits enmig"

Avui en Salvador està immers en la dura tasca de dirigir El Circuit de Catalunya per afrontar la crisi actual i poder mantenir l'alt nivell competitiu.

Per Ramon Torrent i Logroño

Guifré el Pelós

L'any 732, els musulmans, després d'haver conquerit la Península Ibèrica, travessat els Pirineus i haver-se endinsat en les Gàl·lies, foren derrotats pels francs a la batalla de Poitiers. A partir d'aquí s'inicia la reconquesta franca dels territoris de l'altra banda del Pirineu i, més endavant dels que actualment conformen el nostre país, de manera que la de Catalunya va ser una reconquesta franca, mentre que la iniciada a Covadonga va ser visigòtica. Aquest fet va comportar que Catalunya, als inicis de la seva personalitat se sentís poc lligada als altres pobles peninsulars pels quals, els catalans eren els "francs". Així també, els lligams amb els territoris del migdia francès, Occitània, no van fer sinó afermar-se. Aquests països conquerits en aquesta banda foren erigits en comtats: Barcelona, Girona, Osona, Empúries, Rosselló, Urgell i Cerdanya, conformen l'anomenada "Marca Hispànica".

Ben aviat va manifestar-se al nostre país reconquerit l'hostilitat envers la tutela franca i el deler d'independència. Una figura patriòtica el simbolitza: la de Guifré El Pelós, comte que governava la major part dels

comtats i que va fundar el monestir de Sant Joan de les Abadesses, va vivificar el de Ripoll, havent reconquerit Montserrat. També va repoblar tot el centre de Catalunya, consolidant-ne així la seva unitat interior. Va iniciar, en fi, el gloriós casal de Barcelona, la dinastia catalana que havia de regir durant més de cinc-cents anys la vida de Catalunya.

La llegenda conta una pila de gestes d'aquest comte. Una de les més conegudes (foto 1), i de les més tardanes, és la que es refereix a l'origen de la nostra senyera: Guifré havia decidit amb els seus fidels una victòria dels francs sobre els normands; el premi que n'havia rebut del rei Carles el Calb, havia estat l'escut dels quatre pals vermells sobre camp d'or, pintat pel mateix monarca, damunt l'escut de Guifré, amb sang de les seves ferides heroiques.

La vida dels comtats catalans és de lluita contra els sarraïns; de relacions amb les cases nobiliàries del migdia de França, manifestades sovint en enllaços matrimonials; d'aliances o de lluites entre ells.

El 883 o 884 els musulmans es van sentir amenaçats per l'expansió de Guifré el Pelós, que va voler establir la frontera en els rius Llobregat i Segre, amb posicions al Bages (Cardona per exemple), a Osona, al Berguedà i a la Vall de Lord (i algunes aprisions a la Vall de Cervelló al sud del riu Llobregat), i repoblant els territoris, construint i consolidant esglésies i monestirs, al voltant dels quals es fixava la població. La frontera del comtat passava al nord de Solsona segurament per Besora, Tentellatge i Correà; la de Berga per Sorba, Gargallà i Serrateix; i la d'Osona per Cardona, Manresa i Montserrat. Davant l'avenç cristià els governadors musulmans decidiren fortificar Lleida, Balaguer i Montsó. La de

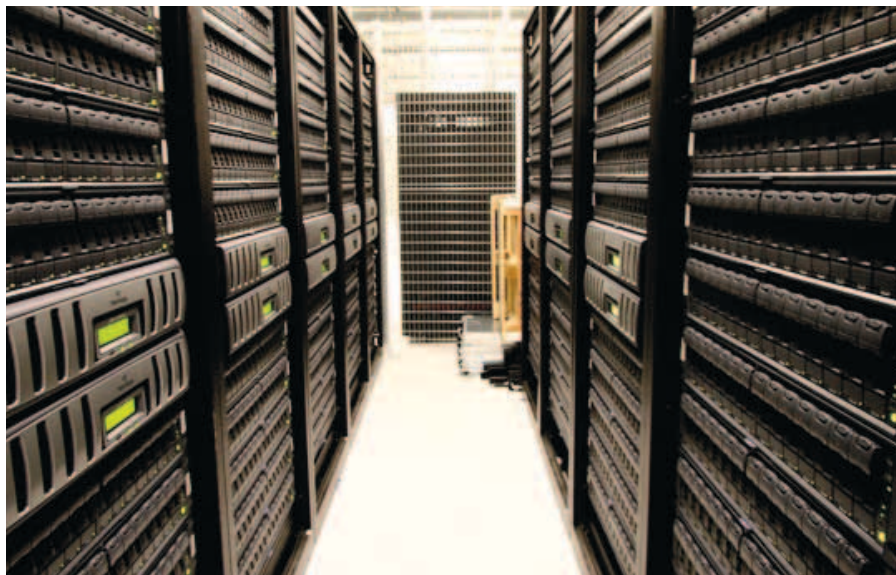
Lleida, ciutat ambicionada pel comte Guifré, fou vista com una provocació i el comte va assetjar-la i atacar-la, si bé no li va sortir bé. L'historiador Ibn al Athir diu que els àrabs van fer gran mortaldat entre els atacants. El successor de l'anterior governant de Lleida, Ismaïl ibn Mussa, llançà la ràtzia islàmica del 897 contra els territoris de la Gòtia, i el comte Guifré morí en la lluita l'11 d'agost de 897, segurament a la batalla de Vall d'Ora (Solsonès).

A Sant Lleir de la Vall d'Ora, llogaret del municipi de Navès, hi ha un monument en honor seu (foto 2). Per si no hi heu estat mai, cal que us digui que està situat en un entorn tranquil i preciós, on el temps sembla que no s'hi hagi aturat. Poc més amunt de Sant Lleir, hi trobem una joia del romànic: el monestir de sant Pere de Graudescales. La ubicació, tant del poble com del monestir, ambdós al peu de les cingleres de Busa, és impressionant. Damunt la serra de Busa hi ha el pla del mateix nom, també envoltat de cingleres.

En el seu extrem més nord-occidental hi trobarem l'anomenada presó de Busa o el Calpolatell. Ben a prop, un mirador ens permetrà gaudir d'impressionants vistes de la serra de Bastets, del Santuari del Lord i de la població de Sant Llorenç de Morunys, a tocar del pantà de la Llosa del Cavall, a la conca del Cardener. Us convido a descobrir-ho. Bé que s'ho val.

Per Oscar Planes

L'excel·lència en el servei d'internet: datacenters

Els datacenters són instal·lacions creades per ubicar als servidors de les empreses garantint la qualitat del servei d'internet i la seguretat tant física com lògica.

Les empreses gironines mai no s'han prodigat per encapçalar les apostes per les noves tecnologies. Poc a poc, comencen a entendre la importància d'estar presents a internet, si be les estratègies empresarials per oferir un servei de qualitat a la xarxa estan molt per sota del desitjat, potser perquè encara no han apostat perquè internet sigui un mitjà efectiu per a fer negocis amb tots els avantatges que implica: qualitat i seguretat a clients, treballadors i proveïdors per guanyar temps, recursos i, en definitiva, obrir mercat, fidelitzar clients i reduir circuits administratius.

Dins les estratègies per garantir la qualitat del servei d'internet és de vital importància decidir on ubiquem el servidor de la nostra empresa.

Ubicant el nostre servidor en un datacenter aconseguirem el següent:

1.- Garantir la qualitat de la connexió a internet del nostre servidor

Un datacenter, al contrari de les connexions amb més o menys ample de banda que tenim contractades en una empresa, garanteix disposar d'un ampli de banda il·limitat per donar resposta a les peticions rebudes per internet, i també no estar limitats a una sola companyia ja que permeten redirigir el nostre tràfic a la xarxa en cas de fallida o congestió d'algun proveïdor de serveis d'internet.

2.- Seguretat física

Els servidors de l'empresa tenen tota la informació del nostre negoci i, per tant, hauria de ser prioritari garantir la seguretat davant robatoris, incendis o qualsevol catàstrofe. Els datacenters estan dotats de vigilància tant a nivell d'intrusisme (vigilants armats, càmeres de vigilància, control d'accessos, acreditacions...), com de sistemes antiincendis amb mitjans que no danyen els servidors,

i sistemes que garanteixen el subministrament elèctric de manera independent a la xarxa elèctrica en cas que aquesta falli.

3.- Seguretat lògica

Un servidor d'una empresa està connectat les 24 hores al dia a la xarxa. Això fa que estigui exposat a tota mena d'atacs, ja sigui per accedir a la informació, robar dades, utilitzar recursos, enviar correus electrònics massivament, etc. El personal tècnic d'un datacenter pot monitoritzar permanentment el servidor i actuar segons les polítiques de seguretat pactades.

4.- Supervisió del rendiment del nostre servidor

Mitjançant programari i servei tècnic, es monitoritza el rendiment del nostre servidor i de l'ample de banda, i es protocol·litzen les actuacions en cas de fallides o rendiments excessius. Permet reiniciar serveis del sistema operatiu o del nostre programari i ens avisa immediatament per poder reaccionar i fer que les incidències es resolguin el més aviat possible.

5.- Còpies de seguretat

Es realitzen còpies de seguretat del nostre servidor, tant totals com incrementals, garantint la recuperació de la informació en cas necessari. Les dades salvades són emmagatzemades en una altra ubicació per evitar-ne la destrucció en casos de desastres.

En resum, el missatge és si com a empresaris doneu la importància que es mereix la informació que fa funcionar la vostra empresa i si teniu resoltes les diverses qüestions plantejades en aquest text. Un datacenter us permetrà dormir tranquils i poder garantir a tercers la qualitat dels vostres serveis d'internet.

Per Eduard Rodríguez

El Telèfon de l'Esperança i la solitud

És impressionant quan mires al teu entorn i veus la quantitat de persones que pateixen la solitud. Uns perquè la seva mobilitat és molt minsa, d'altres perquè viuen acompanyats però no tenen tema que els apropi a una simple conversa. Davant aquesta vivència de solitud, un recurs és la TV o els llibres però no et permeten conversar. Un amic meu deia que si tenim parla i oïda és perquè ens puguem comunicar amb els altres, si bé això no sempre és possible.

Tenim necessitat de comunicar-nos i, sobretot, que les converses siguin variades per poder enriquir el nostre coneixement. Necessitem del diàleg i cada vegada és més difícil.

Una veu amiga

El Telèfon de l'Esperança de Barcelona va néixer, entre altres coses, amb la finalitat que la gent que pateix

solitud tingués una "veu amiga" amb qui parlar i així pogués ser escoltada. És un servei anònim i això fa que qui truca es pugui obrir de ple amb tranquil·litat i que pugui descarregar tot el que té a dins.

Em deia una voluntària que, per ella, el més enriquidor era que quan les persones que trucaven s'acomiadaven li deien: "Gràcies, m'has ajudat molt". "Però si jo pràcticament no he fet res, sols he escoltat!", pensava. Però per l'altra persona, el fet de verbalitzar els seus problemes era suficient per veure una llumeta a l'horitzó.

A aquesta voluntària de 30 anys, casada i amb fills li vaig preguntar:

- "Però, què vens a fer aquí?"

- "Ah! -em va respondre-, jo sols vinc un diumenge al mes. Mentre el meu marit porta al nen a jugar a futbol, jo puc ajudar algú que ho necessita. Mai res no es tan gratificant com poder ajudar sense rebre res a canvi".

- "Truquen molt?"

- "Sí, et quedaries sorprès. Sempre estem dues escoltes nit i dia els 365 dies de l'any. Estant de guàrdia, més d'un cop no he pogut ni tan sols omplir un got d'aigua ja que quan acabes una trucada, ja tens el so del telèfon que t'indica que algú et necessita".

Trucades tristes i alegres

- "Ha de ser molt esgotador sempre escoltar drames o penes"

- "No, no ho creguis. Moltes trucades passen a ser també alegres perquè quan se saben escoltats alguns volen riure, parlar de llibres, de cinema, de viatges no realitzats, riure acompanyats, explicar acudits... o sentir il·lusions".

- "De ben segur que teniu moltes trucades tristes".

- "Sí naturalment, especialment aquelles que necessiten plorar perquè han perdut algú estimat. Recordo una senyora que feia 4 anys que havia perdut el marit i encara plorava, tot dient que ella no podia viure així. Ella veia que els seus fills i amics se la treien de sobre perquè estaven cansats de la mateixa cançó".

- "I què vares fer?"

- "Mica a mica varem enfocar la seva pena a valorar que havia estat afortunada ja que havia tingut algú que li havia donat felicitat a cabassos.

Això la va asserenar perquè la va ajudar a veure l'altre costat de la seva vida.

En el fons tots necessitem una persona que ens escolti incondicionalment i ens doni tot el suport. I això és inherent al servei del Telèfon de l'Esperança".

La vacuna contra la leishmaniosi ja és aquí!

En una edició anterior de l'Aquae ja vam parlar d'una malaltia coneguda per molts: la Leishmaniosi. El motiu que aquesta torni a ser el tema d'aquest article és que finalment un laboratori farmacèutic ha produït el que molts esperàvem: la primera vacuna a Europa per combatre aquesta malaltia.

Com que sabem que és una notícia d'interès general en el món del gos, ens ha semblat interessant dedicar aquesta pàgina a explicar les característiques d'aquesta vacuna.

Què en sabem de la Leishmaniosi?

Per qui no ho recordi, la Leishmaniosi és una malaltia potencialment mortal causada per la proliferació d'un paràsit (leishmania infantum). Aquesta malaltia és transmesa per un mosquit anomenat phlebotomus. Els símptomes varien depenent de si és una leishmaniosi cutània (aprimament, ganglis inflamats, problemes de pell) o visceral (afectació hepàtica o renal i generalment molt greu). A vegades hi ha gossos que no es posen malalts, però són seropositius de per vida i s'han d'anar controlant.

La prevenció és la millor protecció

Com dèiem, des del mes de gener d'aquest 2012 ja és al mercat una vacuna contra la Leishmaniosi canina. Aquesta vacuna estimula la immunitat cel·lular específica contra el paràsit i forma una "barrera defensiva interna".

A diferència d'altres vacunes

convencionals, aquesta no consisteix en estimular la producció d'anticossos sinó en estimular la proliferació d'unes cèl·lules anomenades limfòcits T.

No evita l'entrada del paràsit al cos de l'animal, però redueix dràsticament el risc de desenvolupar la malaltia clínica.

Com s'aplica la vacuna?

Es pot administrar a animals majors de 6 mesos d'edat.

És important saber que només es pot aplicar a animals que no hagin estat en contacte amb la malaltia. Per tant, caldrà abans fer un test ràpid de sang el mateix dia de la vacunació.

Un cop tenim la certesa que l'animal és negatiu, el primer any l'animal rebrà 3 dosis separades, 3 setmanes. A partir del segon any en endavant, en rebrà 1 sola dosi anual.

Aquesta vacuna s'ha de separar un mínim de dues setmanes de les altres vacunes habituals.

Amb la vacuna ja és suficient?

Creiem que s'ha de continuar posant barreres de protecció per evitar la picada del mosquit, ja que és la principal font de contagi. Per tant, s'hauria de continuar

Autoria: Brian Hoskins

amb els insecticides habituals (en forma de collar, pipeta, repel·lents naturals...), evitar el contacte a les hores de més activitat del mosquit (matinada i capvespre) i anar amb compte amb les zones humides i basses.

Eficàcia i efectes secundaris

La màxima eficàcia s'assoleix a les 4 setmanes després de la tercera injecció. Per tant, fins aquest moment l'animal no queda totalment protegit. Els possibles efectes secundaris són els mateixos que en qualsevol altra vacuna: molèsties o inflamacions transitòries a la zona de la punxada i unes dècimes de febre.

El que si asseguren des del laboratori és que la vacuna mai no pot transmetre la malaltia ja que està fabricada per proteïnes secretades pel paràsit i no conté l'ADN d'aquest.

Esperem que haguem aclarit alguns dubtes i que us animi a tots a protegir els vostres gossos!

Sergi Bañeras – veterinari
Laia Centrich – veterinària

TERÀPIES NATURALS

Al·lèrgia primaveral

Quan s'acosta la primavera comença a aparèixer l'al·lèrgia primaveral, afecció causada pel pol·len de diferents plantes i que afecta molta gent.

L'al·lèrgia i els desordres del sistema immunològic tenen una incidència creixent a tot el món que suggereix que els canvis en la producció alimentària, transport i consum a tot el planeta podrien estar contribuint a aquests trastorns del sistema immunològic.

Nosaltres també som naturalesa. Es diu que "la primavera, la sang altera". Els nostres hàbits alimentaris i el nostre estil de vida interactuen amb el sistema immunològic i emocional. Per això, l'alimentació s'ha convertit en un assumpte destacat i, fins i tot, urgent. Però, quines són les causes de l'al·lèrgia? A continuació en tenim unes quantes:

- La causa principal sol ser l'alimentació. Una dieta desequilibrada, amb una major proporció d'aliments d'origen animal, embotits, salaons o molt cuinats, aliments de mala qualitat (begudes carbòniques, dolços...) i mals hàbits com el tabac i l'alcohol.
- També hi ha causes emocionals: la sensació d'estar "aturat" en la vida pot contribuir a estar "atrapat" en una situació penosa.
- Causes d'estil de vida: un ritme molt estressant, amb excés de treball o un son insuficient.

Els símptomes més característics de les al·lèrgies són la congestió nasal, la rinitis, la gastritis i la conjuntivitis. L'enroigiment i la gratera són les manifestacions més freqüents.

Quan el problema és crònic, es pot donar suport amb teràpies pròpies naturals, plantes medicinals, oligoelements, homeopatia etc. però això sempre ha de ser complementari.

Un dels aliments que més contribueixen a l'aparició d'al·lèrgies són els lactis. Les proteïnes làcties poden resultar difícils de pair per als adults, la digestió de les proteïnes i la llet poden fraccionar-se en el procés d'homogeneïtzació i fer que les proteïnes làcties a mig digerir travessin la mucosa intestinal, especialment si aquesta no està en bones condicions. L'ideal és substituir-les per beguda de civada i suc de fruites i hortalisses biològiques.

Entre les plantes més utilitzades per tractar les al·lèrgies hi ha la fumària, el plantatge, l'ortiga, la menta, el saüc, el pensament, la camamilla, la dent de lleó, la sajolida, l'hamamelis, la civada, la farigola, la lavanda, l'eucaliptus, la bardana, el ginkgo, la noguera i familiars, totes elles usades soles o combinades segons les malalties a tractar.

Per l'asma lleu o per la falta d'alè:

Feu una infusió d'una cullerada (15g) d'ortiga i igual quantitat de farigola en 3/4 de litre d'aigua purificada o mineral i beveu-ne durant el dia. També es pot usar camamilla -un pessic en una tassa-, deixar-la reposar durant 5 minuts tapat, inhalar-ne el vapor, colar-la i, to seguit, beure-la.

Per rinitis al·lèrgica:

Feu una infusió amb una cullerada soperada d'herbes seques com eucaliptus (fulles), espígol (flors), plantatge (sencera), fumària (sencera). Afegiu-hi aigua

Atribució: Sebastian Smith

bullida en un gerro durant 10 minuts i preneu-la 2 vegades al dia.

Per depurar èczemes:

Feu una infusió amb 1 cullerada de dent de lleó (sencera), fumària (sencera), bardana (arrel). Prepareu la infusió durant 10 minuts i preneu-la 2 o 3 vegades al dia.

El plantatge pot ser útil tant per a ús extern com per picades, al·lèrgies, herpes i afeccions oculars.

L'ortiga ens purifica la sang de les substàncies tòxiques que intervenen en les al·lèrgies.

Lògicament, la resposta de cada persona pot variar molt en funció de l'edat i dels anys d'evolució de l'al·lèrgia primaveral. Es poden arribar a resoldre només canviant l'alimentació i amb l'ajuda de plantes medicinals.

Us animo que gaudiu de l'estació més bonica de l'any, on els dies, la il·lusió i l'alegria s'allarguen i creixen al costat de les plantes i les flors que ens acompanyen en el nostre entorn.

Nuria Arrufat Gallardo.

Dietista, fitoteràpia, massatge, terapeuta floral Bach i estètica natural

Dietètica de Caldès
Salut, alimentació i estètica biològica

Naturopatia
Herboterapia
Dietes personalitzades
Alimentació per cel·líacs
Productes macrobiòtics
Flors de Bach
Estètica natural

C/ Termes Romanes 17-19
Caldès de Malavella 17455
Tel 972 47 24 27
dieteticadecaldes@gmail.com

CONSELLS PRÀCTICS

Coordinat per Feluca Díaz

Els tirabecs, els pèsols i les faves

Són llegums estrictament d'hivern amb molta producció al nostre país per la qual cosa es cullen i distribueixen en poques hores, cosa que permet conservar-ne totes les propietats.

Tirabecs: És una varietat de pèsol que es caracteritza perquè es menja tota la tavella. La collita es a finals d'hivern i principis de primavera.

Pèsols: Es un producte de gran tradició al nostre país, principalment al Maresme (pèsols de Llavaneres). La collita es fa cap al mes d'abril.

Aquestes dues llegums són especialment beneficioses pel sistema nerviós, l'estat d'ànim i la son, per als diabètics i esportistes, ajuda a eliminar el colesterol, alleuja el cansament i facilita el trànsit intestinal. Afavoreixen el creixement per la gran quantitat de sals minerals que contenen, a més de ferro i vitamines.

La millor forma de consumir-los són al vapor o bullits, però molt poc cuinats, per no perdre vitamines ni la resta de propietats.

Faves: Es consumeixen des del gener al juny, tant crues com cuinades. Són riques en calories i proteïnes. Posseeixen nombroses propietats medicinals i són recomanables davant l'alzheimer i el colesterol. Afavoreixen el trànsit intestinal i són molt depuratives.

Autoria: Jonathan Ruchti
(www.sxc.hu/profile/JR3)

La persiana

La seva principal funció és la protecció solar. També serveixen com a protecció contra el fred i els intrusos. Perquè la persiana serveixi de reixa ha de ser autoblocant (bloqueja la persiana a l'intentar aixecar-la des de baix).

Les persianes poden ser de fusta, plàstic o alumini. La d'alumini té una bona relació qualitat-preu i una vida molt llarga. La persiana que més es posava era la de PVC ja que era més econòmica però el Sol en debilita molt el material i com que és pesada, es trenca pel nervi on va guiada i, a més, si les dimensions són grans, suposa un gran esforç accionar-la.

Les de fusta són d'un material molt resistent però requereixen manteniment (pintar) i són les més pesades.

Accionaments: són el manual (amb cinta o torn) i el motoritzat.

Manteniment: canvi de cinta i de politja, lubricació del cable del torn (i substitució si està danyat) i lubricació dels suports de l'eix (no lubriquem mai les guies, ja que s'hi enganxa la brutícia i a la llarga funcionen pitjor).

Sabies que: Les persianes incorporades a l'obra són gairebé exclusives de Catalunya?. En altres llocs tenen persianes de caixó o porticons.

DALMALUM

Autoria: Dalmalum

L'acne

L'acne vulgar és una malaltia

cutània que afecta amb freqüència adolescents i joves. Cursa característicament amb totes les combinacions possibles de lesions: barbs, pústules, quists, cicatrius, en graus variables de gravetat. Les formes quistoses greus es coneixen amb el nom d'acne globata.

L'acne afecta la cara i el coll principalment i amb menys freqüència l'esquena, el tòrax i els braços. Altres localitzacions menys probables són el cuir cabellut, les natges i les cuixes. S'inicia entre els 8 i els 12 anys d'edat o més tard i dura amb noves erupcions mesos o anys. En la majoria dels casos la seva intensitat decreix a partir dels 20 anys però poden aparèixer diferents brots al llarg dels anys. Sol aparèixer més aviat i ser més perllongat en les dones.

Malgrat tot, l'acne es pot controlar si se segueix un bon tractament amb la nostra metodologia de treball.

ESTÈTICA FAIS

El nostre jardí ens necessita!

Ara és un bon moment per observar el nostre jardí i decidir si hi volem fer algun canvi.

1- Farem una posta a punt dels elements no vegetals que formen part del nostre jardí: pintar baranes, fanals, bancs...

2- Amb els últims freds, traurem la protecció de les plantes, com plàstics... però de forma progressiva, ja que s'ha de tenir cura de les possibles gelades primaverals.

3- Començarem a arreglar la gespa: Airejarem el terreny fent una escarificació i ressembrarem si cal.

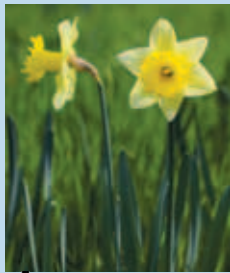
4- Plantarem els bulbs d'estiu.

5- Adobarem arbres i arbusts amb fens.

6- Reomplirem de nou els parterres amb "mulching" (escorça) per minvar el creixement de males herbes i mantenir la humitat de la terra.

7- Per evitar el creixement de males herbes, també es pot fer una plantació de tapissos.

8- Revisarem els regs i els tornarem a programar en funció de les necessitats: a la primavera, les plantes requereixen extra d'aigua.

 Autoria: Jody

Stuart

9- Vigilarem amb atenció possibles plagues. Pensem que una planta ben cuidada és sinònim de salut, sense haver d'utilitzar productes químics, a excepció de plagues molt concretes com el morrut de les palmeres.

VERD ANGEL, SC (XEROJAR-DINERIA)

Cafè i... agraiments

És per la majoria de les persones un plaer fer-se de tant en tant un cafè. Per això m'agradaria dir-vos que amb el cafè heu de tenir molta cura. Si el cafè el preneu sol, cap problema! Però si el cafè el preneu amb sucre i us taqueu, aquesta barreja fa que la taca no marxi mai bé; ni tant sols portant-la a la tintoreria amb els nous productes que tenim ara a l'abast.

 Autoria: Philippe mara

Només hi ha una excepció per treure-la: que la roba sigui blanca per poder-la tractar amb lleixiu o bé que el client em permeti "decolorar" la peça per tractar-la. És l'única solució per la taca de cafè amb sucre.

Així, doncs, en aquest cas: millor prevenir que... rentar!

I permeteu-me que aprofiti aquest espai per agrair al poble de Caldes l'agradable acceptació que he rebut davant el canvi de direcció de l'establiment i la confiança que seguiu posant a la meva tintoreria a la qual, m'ha vingut de gust deixar-li el mateix nom. Gràcies!

TINTORERIA MERCADER

La caiguda del cabell

Tornem a tractar aquest tema ja que encara no ens conscienciem que el cabell s'ha de cuidar i a la perruqueria segueixen demanant-nos consell. La caiguda del cabell és comuna a totes les espècies animals per la renovació natural i l'adaptació dels canvis estacionals.

Als humans ens afecta més. Des que neix i mentre creix, el pèl no es renova (excepte al fons de la papil·la que el genera). Abans d'aparèixer a la superfície ja és mort a causa dels perjudicis externs: sol, clor, sal, vent i feines que espatllen la seva estructura (major fragilitat i caiguda més abundant).

 Autoria: Colin Brough

Recordem: És necessari l'ús de tractaments, xampús i mascaretes riques en proteïnes que reforcin les capes externes del cabell. Així es restaura la seva estructura i en disminueix la fragilitat. S'evita que els cabells s'enredin, n'augmenta la flexibilitat i en millora l'aspecte. Feu servir protecció solar pel cabell!!!

Les vitamines i nutrients pel cabell s'han de consumir via oral. Són útils només mentre aquest neix. El fan més fort, brillant i gruixut, però no el restaura.

**PERRUQUERIA NOVA
IMATGE CALDES**

Si des del vostre comerç o a títol personal creieu que podeu parlar de temes d'interès general o donar consells pràctics, contacteu amb nosaltres a aquae@caldesdemalavella.cat. L'Aquae el fem entre tots!

Carxofes ennegrides

Segur que tothom sap que les carxofes són fantàstiques per a la salut. És un producte ideal per fer una dieta equilibrada: són diürètiques, no tenen calories i faciliten molt el trànsit intestinal.

Però en preparar-les per cuinar, experimentem que tant la carxofa com els nostres dits es queden negres.

Segurament, molta gent ja sap que per tal que les carxofes no es posin negres abans de cuinar-les se'ls ha de passar una mica de llimona. Però potser no tothom sap que podem evitar aquesta negror que agafa l'aliment mentre el preparam i també la dels nostres dits.

 Autoria: A. Carlos Herrera

El truc és ben senzill i còmode. Només es tracta d'agafar un bon bol, omplir-lo d'aigua amb el suc d'una llimona amb la pela a dins i, a mida que anem tallant cada carxofa, introduir-la a l'aigua amb llimona. Així, les carxofes no s'arribaran a posar mai negres i els nostres dits, tampoc. A més, per l'efecte àcid de la llimona, es macera o cou l'aliment d'una manera natural mentre està dintre.

Per cuinar-les, s'escorren i tot net!
EL TALLERET DE CUINA

EXCURSIONS

RUTA DE LES ERMITES

Tercer tram: 3r tram. Des de Can Matetes a Sta Cèclina i fins al trencant que es divideix per anar a Sant Maurici. Per tornar a Caldes continuem per la pista de les Mateues.

Ressenya: Pere Serrats

Mapa: David del Rio

Fotos: Albert Torrent

Col·laboració: Club Excursionista de Caldes

Longitud: 16km

Durada aproximada a peu: Unes 4 hores, aproximadament.

Bici: Excursió apta per fer-la en bici.

Atractius: Tram que farem en bona part per pista, encara que us oferim una alternativa a la part final que passa per camí. Des del pont

00 Sortim de la plaça de la Selva pel c. Jacint Verdager, girem a la dreta a la Rambla Recolons i anem fins a la Rambla d'en Rufí i al final d'aquesta anirem a trobar el cartell indicador de la ruta de la Riera Santa Maria. Seguim la ruta amb els senyals blancs i verds. La ruta ens porta pel bosc i per la pista que va d'Aigües Bones a Can Carbonell. Si en voleu més detalls, aquest tram està ressenyat en el número 33 de l'Aquae.

56' Trobem una pista ampla que ens surt a l'esquerra en fort descens i al davant tenim la tanca de xiprers de cal Punxó (foto 1). Agafem la pista que baixa i abandonem així la ruta de la Riera Santa Maria (foto 2). Baixem fins creuar la riera Llandrich (fotos 3 i 4) i tornem a pujar fins la porta de Can Matetes (foto 5).

de la l'autovia C35 podem veure, en dies clars, bones vistes de Girona, Llagostera, el Montseny i els Pirineus. Visitem l'ermita de Sant Seclina i ja de baixada, podem observar la zona més muntanyosa del nostre terme municipal.

Coses a dur:

Aigua, menjar, impermeable o paraigües, roba d'abric per si de cas (mai no sobra) i mòbil per si hi ha algun imprevist.

LES MARQUES:

El tram que ressenyem segueix la senyalització de la ruta de la Via Augusta fins a la cruïlla per travessar la via del tren i anar cap a Sant Andreu. (marques blaves i grogues). A partir d'aquí, veurem les marques de la ruta de les ermites (blanques i grogues) fins que, en l'últim tram enllacem amb la ruta de la Riera de Santa Maria.

Senyalització de la ruta de Terra Negra (blanc i blau) i de les Ermites (blanc i groc).

Senyalització de camí erroni.

Senyalització de la ruta de la riera de Santa Maria

CONSELLS:

- Estigueu al cas del camí que seguiu. En cas de trobar una cruïlla o dos camins, fixeuvos en quin està senyalitzat amb la marca que us interessa.
- Si deixeu de veure marques durant cinc o deu minuts, reculeu fins que refeu el camí. Segurament que us heu equivocat.
- Aviseu a coneguts sobre la zona on aneu i mireu d'anar acompanyats.
- Aneu sempre amb temps de sobres per si surten imprevistos
- Aneu per l'esquerra dels camins. Així veureu venir els vehicles per davant.
- Respecteu l'entorn i deixeu els llocs per on passeu igual o millor de com els heu trobat.
- Si sou discrets, serà més fàcil d'observar animals.

1h 10'h En aquest trencant trobem el cartell indicador de la ruta de les ermites que havíem deixat al finalitzar el segon tram (foto 6). Seguim la direcció que ens marca cap a Santa

Ceclina. A la nostra dreta mantindrem durant força estona la tanca de Can Matetes. Seguim els senyals blancs i grocs (foto 7).

Des d'on ens trobem veiem l'entrada del caminet cap a Sta. Ceclina (foto 15). Feta la visita tornem a la pista i continuem en la direcció que portàvem iniciant un fort descens (foto 16).

Seguim la pista sense desviar-nos, passem pel cantó d'algunes cases (foto 17), al final de la baixada fem un lleuger ascens i un revolt a la dreta que ens condueix altra vegada a la urbanització de Can Carbonell (foto 18).

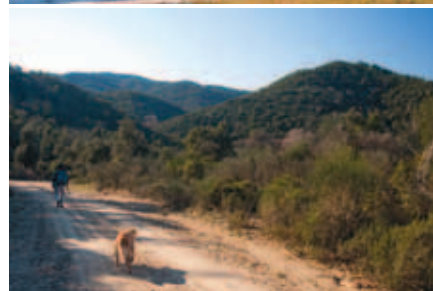
1h 23' Trobem una altra porta d'entrada a Can Matetes (foto 8). A la nostra esquerra comença una altra tanca que delimita la finca de l'altra cantó. Més endavant veiem les primeres cases de Can Carbonell.

1h 28' A la nostra dreta deixem una entrada asfaltada a la urbanització (foto 9). Seguim la pista que puja i ens porta a un pont que travessa l'autovia C35 que va de Maçanet a Platja d'Aro (foto 10).

Just quan l'hem passat ens comença una pista a la dreta (foto 11) i l'agafem per deixar l'asfalt. Passem pel cantó de les cases de la urbanització. Al cap de poc la pista inicia una forta pujada (foto 12) i quan ens enfilem podem veure, a la dreta, la part superior de l'ermita de Santa Seclina.

1h 44' Al final de la pujada la pista es bifurca i agafarem el vial de la dreta (foto 13). Aquí podem veure les estaques que marquen la ruta de Terra Negra amb senyals blancs i blaus i les curculles blanques del camí del pelegrí de Tossa (foto 14). La ruta de les Ermites coincideix amb aquestes dues fins passat Sant Maurici.

2h Seguim el carrer asfaltat uns 200m. En el segon trencant que trobem, girem a l'esquerra (foto 19). Travessem un rierol i al cap de 150 m deixem els edificis per entrar a bosc. No seguim el caminet per sota la línia elèctrica, sinó que girant una mica a la dreta se'ns obre una pista (foto 20). Ignorem les pistes que ens surten a l'esquerra i mantenim la mateixa direcció.

2h 10' Veiem una casa de pagès davant nostra, Can Poc. Hi trobem un cartell indicador que ja ens marca Sant Maurici (foto 21). Ens fa girar a la dreta, seguim aquesta pista que travessa els camps fins fer-nos passar per un túnel a sota l'autovia (foto 22). Sortint girem a l'esquerra en paral·lel a l'autovia. Al cap de 250 m veiem una pista que s'inicia a la nostra dreta amb un cartell indicador que marca Sant Maurici (foto 23).

2h 20' Trobem la pista que va a Can Carbonell. Davant nostre la tanca de xiprers de Cal Punxó (foto 24). Un cartell indicador ens diu que hem d'anar a l'esquerra per anar a Sant Maurici, agafem aquest camí seguint les marques blanques i grogues. Al cap de 500m trobem un trencant i un cartell indicador que ens fa girar a l'esquerra (foto 25).

2h 33' Trobem una bifurcació de la pista. Agafem el ramal de la dreta que fa un revolt (foto 26). Continuarem per la pista principal fins el següent cartell indicador.

3h 10' Tenim camps a l'esquerra i bosc a la dreta. Trobem una bifurcació de la pista (foto 27). Si ens fixem bé, darrera els primers arbres veiem el cartell indicador entre els dos ramals (foto 28).

A la dreta anem cap a Caldes i a l'esquerra cap a Sant Maurici. Aquí deixem el tercer tram de la Ruta de les Ermites. Agafarem la ruta de la dreta, seguint els senyals blancs i verds de la Ruta de la Riera Sta. Maria.

(*) Veieu al text final una alternativa.

Seguim la pista principal que combina trams de descens i planer durant 2 quilometres i mig. Passa pel Cantó de Ca l'Amargant i Can Solà.

3h 45 Passem pel cantó de la casa de pagès i restaurant Ca l'Oller. La pista fa un fort descens fins trobar l'asfalt dels carrers de Caldes. Continuem seguint la mateixa direcció i passem pel cantó de l'edifici de les monges i anem a parar a la plaça Mas Ros.

La travessem per la part dreta i uns metres més endavant trobem la plaça de la Selva a la nostra esquerra.

3h 50 Plaça de la Selva.

(*) **Alternativa:** Abans d'arribar a Ca l'Amargant trobem un trencant a la dreta que entra al bosc (foto 29) i que ens porta per un camí ample al principi i per un sender més endavant. No hem d'agafar cap dels trencants que ens surten a l'esquerra i l'hem de seguir fins que enllaça (foto 30) amb el primer tram del camí que hem fet al principi. Hem de tornar a seguir les marques blanques i gro-

gues, ara en sentit invers fins a sortir del bosc i tornar a la Rambla d'en Rufí.

Hem trobat durant l'excursió

 Can Carbonell amb el Monseny de fons

 El perfil de Santa Seclina

 Vistes de Cassà de la Selva

 Vistes del Canigó

 Vistes de Llagostera amb el Puig d'Arques al fons

 Camins nevats

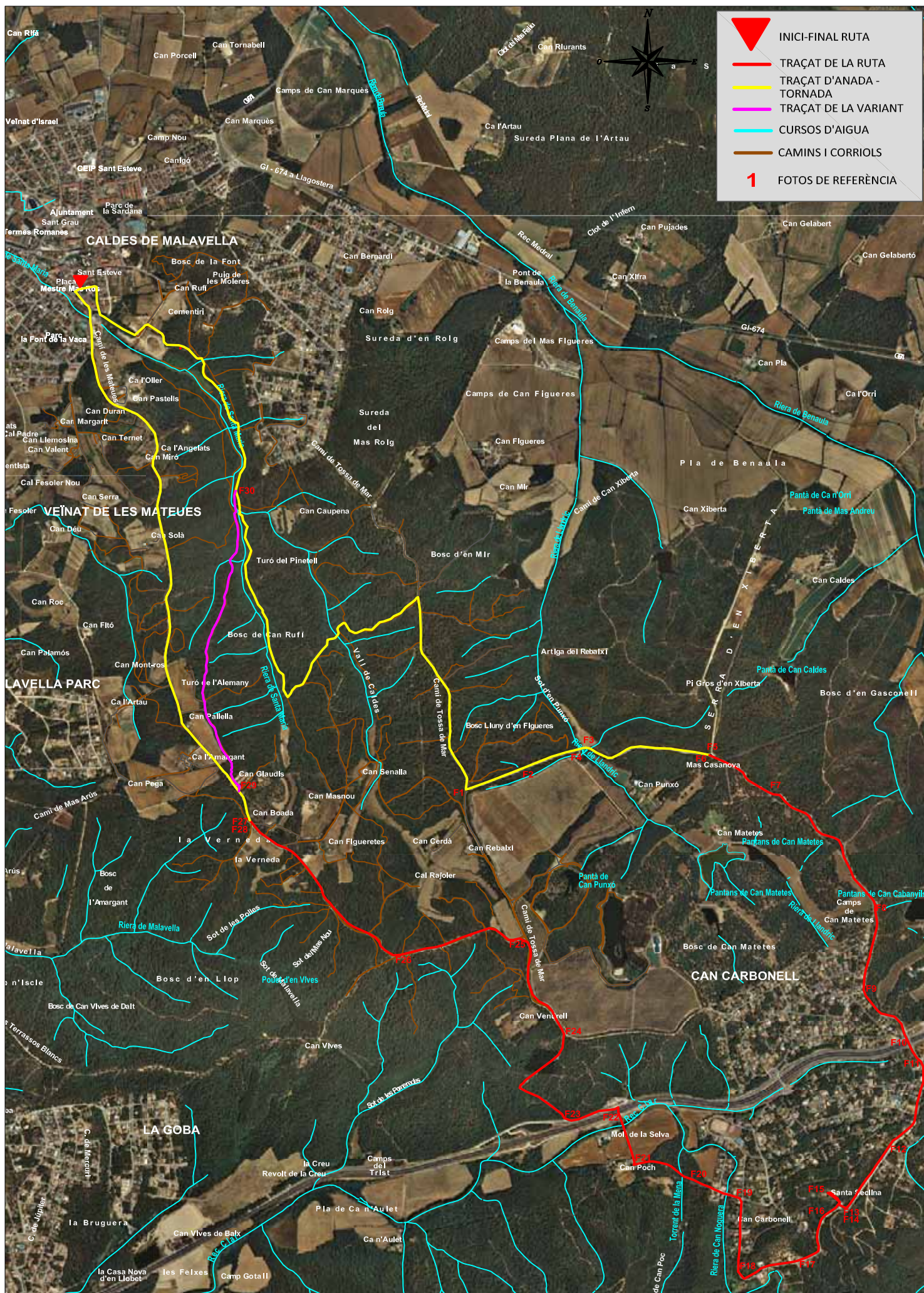
 Algun toll gelat amb formes capritxoses

 Vistes de Girona amb la torre de comunicacions

 Una passejada entre suros

AQUAE

Des de l'Ajuntament volem un Aquae fet per tots i més interessant.

Per això us convidem a col·laborar-hi.
Ho podeu fer formant part del Consell de Redacció, participant en seccions o aportant idees o suggerint continguts

Estem buscant persones que ens passin dades meteorològiques de Caldes!

Ens podeu contactar de les següents maneres: aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

L'Aquae ofereix espai per a la publicitat a partir de 15 €!
Promoveu el vostre comerç, empresa o negoci i, de pas, ajudeu a finançar la revista municipal!
Per a més informació, adreceu-vos o truqueu a les oficines municipals (972 47 00 05)

Subscriu-te de franc a l'AQUAE

Si voleu rebre còmodament i de forma gratuïta l'Aquae, envieu-nos un correu a l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat indicant el vostre nom i cognoms i l'adreça postal, o bé truqueu a l'Ajuntament.

Per altra banda, podeu també recollir la revista municipal de Caldes a través dels diferents punts de distribució: Ajuntament, Biblioteca, oficina de turisme, dispensari, llar de jubilats "Casa Rosa", servei de recaptació, llibreria Solés i llibreria TAU.

Foto: Jordi Zafer. "Llibertat 2011". Foto realitzada al Llac del Cigne el desembre de 2011

Si t'agrada fer fotos i en tens alguna sobre Caldes, fes-nos-la arribar a aquae@caldesdemalavel·la.cat, juntament amb el teu nom i cognoms i una breu descripció de la foto. Pot ser d'activitats que es celebren a Caldes, de natura, d'edificis... D'entre les que rebem, en triarem una per col·locar-la a l'última pàgina de la revista!

CALDES
DE
MALAVELLA